

Ukrayna'da ABD-Rusya'nın Vekalet Savaşı: Tırmanan Gerginlik Nükleer Tehlike Noktasına Doğru Yalpalıyor

Editörün notu: Aşağıdaki yazı Devrimci Komünist Parti-ABD'nin sesi olan revcom.us websitesinde çevrilmiştir. Orijinaline <https://revcom.us/en/us-russia-proxy-war-ukraine-new-escalations-lurch-further-nuclear-danger-zone> linkinden ulaşabileceğiniz yazının çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Yaklaşık iki buçuk yıl önce Rus birlikleri Ukrayna'yı işgal etti. Emperyalist rakibini zayıflatmak için bir fırsat yakaladığını sezen Biden, NATO ittifakını hevesle ve ivedi bir şekilde harekete geçirerek Ukrayna'ya büyük miktarda silah ve diğer askeri yardımları akıttı. (NATO, üyeleri arasında neredeyse tüm Avrupa ülkelerinin yer aldığı, ABD tarafından kontrol edilen bir askeri ittifaktır).

Ortaya çıkan savaş bir cehennem oldu. On binlerce insan öldürüldü. Milyonlarcası sakatlandı ve travma geçirdi; Ukrayna halkının üçte biri zorunlu olarak yer değiştirdi. Tüm bunlar Ukrayna halkının Amerikan emperyal çıkarları için birer vekile dönüştükleri bu savaşta gerçekleşti. Açıkça söylemek gerekirse, ABD Ukrayna halkıyla oynamakta, onları Amerika'nın aynı derecede gangster rakibi Rusya'ya karşı küresel bir satranç oyununda yem olarak kullanmaktadır.

Harkiv'e bir Rus saldırısı sonrası yükselen duman, 17 Mayıs 2024 Fotoğraf: AP

Çok Tehlikeli Bir Savaşın Tehlikeli Yeni Bir Aşaması

Şimdi savaş daha da tehlikeli ve yıkıcı bir aşamaya doğru sürüklenmeye devam ediyor. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde Rusya Ukrayna'nın kuzeydoğusuna büyük bir saldırı başlattı. Rus ordusu şimdi Ukrayna'nın ikinci büyük kenti Harkiv'i tehdit ediyor. Binlerce insan bölgeden kaçıyor ve Ukrayna Devlet Başkanı Volodymyr Zelenski acil durumla başa çıkmak için yaklaşan tüm yurtdışı gezilerini iptal etti.

Bunun üzerine ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken Ukrayna'nın başkenti Kiev'e giderek ABD'nin daha önce gönderdiği 75 milyar dolara ilaveten 60 milyar dolarlık yeni bir askeri yardımın müjdesini verdi.

Rusya'nın bu saldırıdaki hedefleri henüz net değil. Ancak Rusya'nın Harkiv'de ya da daha güneydeki bölgelerde büyük bir ilerleme kaydetmesi savaşın dinamiğini önemli ölçüde değiştirecektir. ABD destekli Ukraynalıların Rusya'nın son dönemdeki ilerlemelerine karşı koyma ihtiya ını arttıracak ve daha geniş menzilli ve ölümcül silahlar (ya da " ld rme gücü") kullanarak ve çatışmaya soktuğu asker sayısını arttıracak savaşı tırmandırmaya çalışacaktır.

Macron NATO "Eğitmenlerini" G ndermekle Tehdit Ediyor

Ukrayna'nın zayıf yönlerinden biri de *New York Times*'ın "iyi eğitimli asker eksikliği" olarak tanımladığı durumdur. Son zamanlarda Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve diğer NATO liderleri yeni Ukraynalı askerlerin Ukrayna'da eğitilmesi gerektiğini açıkça savunuyor. Bu durum ABD ve Rusya'yı Ukrayna ve Doğu Avrupa'da doğrudan bir çatışmanın içine çekme riski taşımaktadır.

ABD ve Rusya arasında doğrudan bir askeri çatışma, nükleer bir çatışma sarmalı gibi büyük bir tehlike barındırmaktadır.

ABD ve emperyalist müttefikleri geri adım atmadan bu sorunun etrafından dolanmaya çalışıyorlar. Geçtiğimiz ay NATO, "Avrupa'nın en yüksek müttefik komutanı" olan Amerikalı General Christopher G. Cavoli'den, Ukrayna güçlerini eğitmek için bir plan geliştirmesini ve bunu meşru kılacak bir kılıf bulmasını istedi (Ukrayna NATO  yesi değil).

Ayrıca Haziran ya da Temmuz ayında ABD yapımı F-16 savaş uçaklarının Ukrayna'da faaliyete geçmesi bekleniyor. Mart ayında Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Rusya'nın F-16'ları "nerede olurlarsa olsunlar yok edeceğini" ve "F-16'lar nükleer silah taşıma kapasitesine sahip ve savaş operasyonlarımızı düzenlerken bunu da dikkate almamız gerekecek" dedi.

Rusya ile deniz sınırı olan bir NATO gücü olan İsveç'in önde gelen bir askeri yetkilisi ise şu yanıtı verdi: "Eğer Putin NATO ile bir savaş istiyorsa, savaşı böyle başlatırsınız. 0 zaman bu üçüncü bir dünya savaşı olur."

2023 Ağustosunda ABD'nin pozisyonu değişti ve Biden, ABD'nin NATO'daki emperyalist müttefiklerinin Ukrayna'ya F-16 teslim etme ve Ukraynalı pilotlar yetiştirmesine müsaade etti.

Patlamaya Hazır Belirsizlik

Şu anda bu çatışmayı patlamaya hazır bir belirsizlik kuşatmış durumda. Her iki tarafta da gerginlikler ve çatışmalar patlak vermeye devam ediyor. Ukrayna'daki savaşın başlamasından yaklaşık bir ay sonra Bob Avakian (BA) hala büyük önem taşıyan bir makale yazdı. Yazı şöyle başlıyordu:

“Savaşın sisi”, bir savaş durumunda birçok şeyin belirsizleşmesi gerçeğine atıfta bulunur. Basitçe söylemek gerekirse, tam olarak ne olduğunu söylemek genellikle zordur. Bununla bağlantılı olarak, bir kez başladıktan sonra savaşın kendi dinamikleri vardır: İşler çoğu zaman bir savaşı başlatan veya savaşa dahil olan insanların gitmelerini beklediği gibi gitmez. Bu durumun sadece Rusya ve Ukrayna açısından değil, aynı zamanda ABD liderliğindeki emperyalist ittifak (NATO) ile Rusya arasındaki “vekalet savaşlarını” da içeren -Ukrayna’ya büyük miktarda silah sağlamak ve Rusya’ya karşı ekonomik savaş (“yaptırımlar” şeklinde) yürütürken NATO ülkelerinin özellikle Rusya’ya komşu veya yakın olanların askeri “hazırlığını” artırmak gibi- mevcut savaş durumunda çok ağır bir anlamı var.

Bu durum -kasten veya bir veya iki tarafın hataları yoluyla- gerçek bir tehlikeyi içermektedir; Rusya ile ABD/NATO arasında doğrudan bir savaşa yol açabilir ve bu da dünyanın her yerinden halkların varlığını tehdit edecek bir çapta nükleer silahların kullanımını içerebilir.

Ukrayna halkına yaşatılan korkunç acılar emperyalist bir savaş suçudur. Ukrayna ve Doğu Avrupa’nın iltihaplı ortamı, nükleer savaşa kadar varabilecek daha yoğun ve daha yaygın bir savaşın fitilini ateşleyebilecek potansiyel patlayıcı bir durumdur. Bu savaşa neden olan ve daha da kötüsünü tehdit eden tüm kapitalist emperyalist sistem yıkılmalıdır. BA’nın da dediği

gibi:

Bizler, dünya halkları, artık bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmeye ve insanlığın kaderini belirlemeye devam etmesine izin veremeyiz. Mümkün olan en kısa sürede devrilmeleri gerekiyor. Ve bu şekilde yaşamak zorunda olmadığımız bilimsel bir gerçektir.

Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini “Otoriteryanizm Karşıtlığı” Maskesiyle Desteklemek

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı yeni komünizmin mimarı olan Bob Avakian tarafından kaleme alınmış ve 25 Şubat 2022 tarihinde revcom.us sitesi üzerinden yayına alınmıştır. Bob Avakian bu yazısına 2023 baharında yeni bir ek yapmıştır. Yeni

haliyle okuyucularımızın dikkatine sunuyoruz. Yazının orijinaline https://revcom.us/en/bob_avakian/shameless-american-chauvinism-anti-authoritarianism-cover-supporting-us-imperialism linkinden ulaşabilirsiniz.

“Gidip bakabileceğiniz her yerde arayın, Eski Dünya’nın monarşilerinde ve despotizmlerinde arayın, Güney Amerika’ya bakın, bütün suiistimallere bakın ve en sonuncusunu bulduğunuzda bulgularınızı bu ulusun günlük pratikleriyle yan yana koyun ve benimle birlikte şunu söyleyeceksiniz, tiksindirici barbarlıkta ve utanmaz ikiyüzlülükte Amerika rakipsiz bir şekilde hüküm sürmektedir.”

-Frederick Douglas, eski köle ve kararlı bir ilgacı (abolisyonist), 1852

Son yıllarda, ABD’de Donald Trump ve Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen, büyüyen ‘otoriteriyenlik’ tehlikesiyle ilgili çok fazla yazıp çizildi. Şimdiyse Rusya’nın Ukrayna’yı işgali ve ABD’nin buna cevaben hamleleri kontekstinde sözde ‘otoritaryanizm’ ‘uzmanlarının’, ABD emperyalizminin tahakkümüne, Rusya’nın ve hatta belki de gizlice ve daha ciddi bir şekilde Çin’in meydan okumasıyla ilgili yorumlar yaptıkları bir gösteriye şahit oluyoruz. (Rusya ve Çin çok uzun zamandır ‘komünist’ değillerdir ve hatta on yıllardır kapitalist-emperyalist ülkelerdir ve ABD’nin emperyalist çıkarlarına kayda değer bir tehdit oluşturmaktadırlar.)

Eğer bu ‘uzmanları’ dinleyecek olursak, Rusya ve onun ‘otoriteriyen’ lideri Vladimir Putin en çok endişelenmemiz gereken emperyal hırslara sahip olan güçtür. Ve birdenbire bir ülkenin başka bir ülkeyi gevşek bahanelerle, aşağılık yalanlarla işgal etmesinin ne kadar yanlış ve tehlikeli olduğu gibi yüce gönüllü prensipler sadece Putin’e (ve tabii ki ‘bizim’ sevmediğimiz diğer ‘otoriteriyenlere’) uygulanmaya başlar, kesinlikle ‘bize’ değil.

Rusya'nın Ukrayna'yı işgal ederek uyguladığı büyük zorbalığı ve saldırganlığı dürüst her insanın kesinlikle karşı çıkması gereken bir durumdur. Ancak hiçbir dürüst insan Rusya emperyalizmi ile rekabetinde ABD emperyalizmi ile taraf olmamalıdır. Burada bahsedeceğimiz nedenlerden ötürü ABD emperyalistleri ve onların medya dalkavuklarının ve diğer temsilcilerinin tepeden bakan bir şekilde Rusya'nın işgalini kınamaları, *ABD'nin açık ara farkla başka ülkelere işgal de dahil olmak üzere saldırgan eylemlerde başı çekmesinden ötürü* katıksız ve iğrenç bir ikiyüzlülüktür.

Bir şekilde bu ''bilgin insanlar'' ABD'nin başka bir ''bağımsız ülkeyi'', Irak'ı, 2003 yılında İslamcı köktendinci terör örgütü El Kaide'ye yakınlık ve ''kitle imha silahları'' bulundurmak gibi alçakça yalanlara dayanarak işgal ettiğini ''unutmuş'' gözükmektedirler. ABD'nin bu işgali, yüz binlerce insanın hayatına mal olan, milyonlarca mülteci yaratan ve dünyanın bu bölümünde ölüm ve yıkım girdabı yaratan alçakça bir uluslararası savaş suçuydu. (Bu günlerde CNN gibi ''anaakım'' medyada olan mide bulandırıcı gösterilerden birisi de programlardaki ABD'nin Irak'taki savaş suçlarında bulunmuş ''gazi'' hükümet yetkililerinin küstahça Rusya'nın Ukrayna'yı işgalini güçlü bir ülkenin güçsüz bir ülke üzerinde uyguladığı illegal bir saldırganlık olarak kınamalarıydı! Bu tip Amerikan savaş suçlularının başkalarının savaş suçlarını kınaması meselesi rezalet bir ironidir ve bu, medya tarafından ''unutulur'' veya kasti olarak görmezden gelinir.)

Bir şekilde bu ''uzmanlar'', ABD'nin açık ara farkla başka ülkelere saldırganca müdahale etme konusunda rekoru elinde tuttuğu meselesinde cahil kalırlar (veya kasıtlı olarak bunu görmezden gelirler): ABD'nin II. Dünya Savaşı'ndan beri sürdürdüğü insanlığa karşı suçları da dahil olmak üzere ABD, Vietnam'da milyonlarca sivil katletmiş, bundan önce bunu Kore'de yapmış, Endonezya'da, İran'da ve dünyanın başka yerlerinde darbeler örgütlemiş, 1846'dan bugüne kadar Güney ve Orta Amerika ülkelerine; askeri müdahaleler, CIA darbeleri ve

akla gelebilecek her türlü yolla yüzbinlerce insanın hayatına mal olan ve bu ülkelerin halklarını bitmek bilmez bir sefaletle sürükleyen yüzlerce müdahalede bulunmuştur.

Yine bir şekilde bu ''aydınlanmış tarihçiler'' yaşadıkları ülkenin (''eski iyi ABD) kuruluşunun ve sınırlarını sürekli olarak genişletmesinin temelinde, bu kıtanın yerli halklarına karşı soykırımsal''askeri seferler'' de (antlaşmaların bu süreç içerisinde defalarca bozulması da dahil) dahil olmak üzere vahşice kitlesel bir şiddetin olduğu hakikatini göremiyorlar. Ve yine 19. Yüzyılın ortalarında Meksika'ya karşı yürütülen ve Meksika'nın topraklarından, çoğunlukla köleciliğin ilerletilmesi için büyük bir parçanın koparıldığı yayılmacı savaş şiddeti de unutulmuş gözükmektedir. Ve bütün bunların dışında, bu ülke ''Tanrı'nın Kuzey Amerika'yı ABD'ye tahsis ettiğini'' bunun ''aşikar bir yazgı'' olduğunu ilan etmiş ve ''bir ucundan öbür ucuna'' (ve ötesine) fetih ilan etmiş bir ülkedir.

Amerikan Şovenizmi ve ''Otoritaryenizmin'' Kullanılışı ve Yanlış Kullanılışı

''Otoritaryenizm'' nosyonu, ''bilginlerin'' ve ''alimlerin'' palavra savurduğu şekliyle yanlış yönlendirici bir konsepttir, bu yönlendirme Amerika'nın emperyalist çıkarlarını savunur ve Amerikan şovenizmini destekler (Amerikalıların daha üstün oldukları ve ''Amerikan tipi hayat'' gibi hastalıklı düşünceler). ''Otoritaryenizm'', kendinde ideolojik, politik ve sosyal hiçbir içerik barındırmaz ve hatta gerçekte sosyal, politik ve ideolojik içerikleri maskeler veya bulanıklaştırır. Örneğin, Donald Trump ve Cumhuriyetçi Parti'yi ''otoritaryenler'' olarak nitelendirmek onları basit bir şekilde yasadışı ve tiranik bir iktidar güdüsüne sahip gibi gösterir. Onların bu iktidarla ne yapmak istediklerine dair -nasıl bir ideoloji, nasıl bir siyasi ve sosyal programa sahipler ve bununla neyi uygulamayı ve zorlamayı düşünüyorlar. İşin aslı bunlar faşisttir -bu gayet açık bir konsepttir: Siyahilerin ve diğer azınlık ulusların, kadınların ve

LGBT'lerin nefret ve şiddetle bastırılması, çevrenin sınırsız yağması, grotesk Amerikan şovenizmi, çığ bir entelektüel karşıtlığı ve anti bilimsel delilik. [1]

Bunları oldukları biçimiyle, yani faşistler olarak adlandırmayı reddetmek ve bunun yerine ''otoritaryen'' demek birden fazla amaca hizmet eder ve bu amaçların hepsi Amerikan şovenizminin çizgisindedir.

Öncelikle, bu durum, bu faşistlerin bu ülkede kölelikten beri hüküm süren, acımasız eşitsizlikleri ve kan emici baskıların temel harcına döküldüğü ve nasıl işlediğinde, mevcut sistem tarafından beslendiklerini gizler. Bunun yetişmesi, bu ülkenin zehirli ve leş gibi kokan toprağından gelmektedir. Bu ülke en başından itibaren Siyahi insanlara aşağılık muamelesi yapmış, onları ''tanrının'' acı çekmek için yarattığı canavarlar olarak görmüş, veya ''doğuştan'' suçlu oldukları şeklinde damgalamıştır; kadınları eksik varlıkları olarak sadece erkeklerin hizmetçileri olarak görmüş, onların cinsel baskısının bir nesnesi ve çocukların damızlıkları olarak görmüştür ve LGBT'leri ise insan olmayan ''sapkınlar'' olarak görmüştür. Şeylerin olağan ve değiştirilemez hali olduğu böylesi bir durumun dayatılması faşistlerin fanatik tutkuları ve hedefleridir. Ve bu faşistler gerçekten de bu ülkenin toprağından fırlamış iseler bu durum, bu ülkeyle ilgili bize ne söyler? Eğer öyleyse, bu ülkede ''istisnai olarak iyi'' bir şeylerin olduğu, ''Amerikan istisnası'' gibi kaba komedi bir nosyonun sürdürülmesi nasıl mümkün olurdu? -Bu ülkenin gerçek tarihi ve bugünün hakikati parçalara ayrılır ve rezil safsatalar ortaya çıkar- İşte bu yüzden pek çok ''tarihçi'' ve ''bilgin'' tarihi ve gerçekliği, gerçekten ve bilimsel olarak incelemek istemezler.

İkinci olarak, ''otoritaryanizm'' ile ilgili olarak bunun gerçek ideolojik, politik ve sosyal içeriğine bakmaksızın ''otoritaryen'' demek ''sağ'' ve ''solun'' ''ekstremistlerinin'' özünde aynı olduğu yalanına bir referanstır. Böylece ''otoritaryanizm'' damgasıyla birlikte

komünistler, faşistlerle birlikte ''çok kötü insanlar'' kampına atılabilirler. Gerçekte ise komünistler, faşistlere temelden karşıt bir gücü oluştururlar ve onların tam zıddıdırlar. Bu, bilimsel bir temelde bütün baskıcı ve sömürücü ilişkilerin lağvedilmesi için bir duruş sergileyen ve bunun için mücadele eden gerçek komünistlerle bütün bu ilişkilerin en korkunç ifadesini fanatikçe kararlı bir şekilde uygulamak isteyen ve bunu gerçekliğin anti bilimsel çarpıtmaları ve deli saçması komplo teorileriyle açıklayan faşistlerin ideolojilerinin; objektif ve bilimsel analiziyle rahatlıkla görülebilir.

Ve de ''solun ve sağın otoritaryanizmi'' nosyonu Amerikan şovenizmini bu şekilde yayar ve uygular: Eğer ki tehlike solun veya sağın ''otoritaryanizmi'' ise o halde bu çarpıtılmış mantığa göre şeytani ''otoritaryanizme'' göre ''merkez'' olan ''Amerikan demokrasisidir'' -doğru ve iyi olan her şeyin merkezi.

Burada bir kez daha BTS adı altında bahsettiğim meseleye gelmiş bulunuyoruz, Büyük Totolojik Saçmalık, ''daire çizip durma argümanına'' göre, Amerika bir iyilik gücüdür ve ne yaparsa yapsın iyidir veya en azından iyi niyetlerle yapılmıştır çünkü Amerika bir iyilik gücüdür. Bu BTS, bütün bu otoriterlik karşıtı ''tarihçiler'' ve diğer Amerikan şovenistleri için ''büyük bir savunma mekanizmasıdır'' . Bu ülkenin tarihi boyunca bugüne kadar bu makalede bahsettiğim işlemiş olduğu korkunç suçları açıklamalarını (yeri geldiğinde alakasız ve ehemmiyetsiz diyerek) sağlar. [ii]

''Kölelik ve soykırım üzerine bir ülke kurmuş olabiliriz'' diyerek bazıları bunu itiraf eder ancak sonra ısrar ederek şunu söylerler ''ama her geçen gün daha mükemmel bir birliğe doğru gidiyoruz''. (Ve bunu yaparken her geçen gün kitlelerin maruz kaldığı hayatlarını çalan ve ruhlarını ezen baskıları görmezden gelirler.)

''Belki fetih savaşları, işgaller, darbeler ve buna benzer

şiddet eylemleriyle diğer ülkelerin iç işlerine karışmış olabiliriz'' derler, ama hemen ardından ''Bunu daha büyük bir iyi için veya en azından daha büyük bir kötülüğün engellenmesi için yaptık.''

''Dünya üzerinde nükleer silah kullanmış tek ülkede yaşıyor olabiliriz'' -atom bombaları II. Dünya Savaşı'nın sonunda iki Japon şehrine atılmış ve anında yüzbinlerce insanı yakıp kül etmişti- ancak argüman devam eder, ''Bunu hayat kurtarabilmek için özellikle de Amerikan askerlerinin hayatlarını kurtarabilmek için yaptık.''

Bunlar bu aymaz ve saçma rasyonalizasyonlara bazı örneklerdir.

Ve şimdi ise ABD'nin dünyadaki tahakkümüne, Rusya ve Çin gibi engellerle karşılaştıklarında ABD hakim sınıflarının ve onların papağanlarının Amerikan şovenisti rasyonalizasyonları bu örneklerden daha fazlası değildir: ''Devasa seviyelerde güç ve şiddet kullanarak dünyada ''ulusal'' (bu emperyalist demektir) çıkarlarımıza uygun bir ''düzen'' oturttuk ve bu düzeni hiç kimse bizim çıkarlarımızı tehdit edecek şekilde değiştiremez.

Kısacası dünyadaki ''iyi insanlar'' ''biziz'' ve eğer ''bizim'' yaptığımız ''iyi şeyleri'' başkaları yaparsa onlar ''şeytanidir'' çünkü ne de olsa ''iyi'' olanlar biziz. Ve şimdi bunun özel bir varyasyonu da bu ülkenin emperyalistleri ve Rusya ile Çin'in emperyalistlerinin yüzleşmelerinde ''biz'' ''kendi'' (ABD) emperyalistlerimizle olmalıyız çünkü diğer ülkelerin hükümetleri ''otoritaryen'' ancak bizimkisi (henüz) değil.

Bunların hepsi hem ahlaki olarak hem de lojik olarak iflas etmiştir ve bunların iflası Amerikan şovenizminin Büyük Totolojik Safsatası tarafından kör edilmemiş herkes için çok bariz olmalıdır.

Bunun tarafından kör edilmek istenmeyen bizler ise gerçeklikle olduğu gibi yüzleşmeli ve analiz etmeli ve ondan gerekli

sonuçları çıkartmalıyız. Bugün ve tarihsel olarak ABD'nin dünya çapında pek çok ''otoritaryen'' ülkeyle ittifak yapmış olması bir yana (ve hatta kimi ülkelerde bunları zorla kendisi kurmuştur) bundan daha temel bir hakikat ise ABD ve Rusya, Çin gibi ülkelerin aralarındaki çatışmanın özünü ''demokrasi'' ve ''otoritaryanizm'' arasındaki çatışma oluşturmaz, bunun özü emperyalistler arasındaki rekabettir. Ve bu emperyalistlerin hepsi halk kitleleri için canavarca baskıdan başka bir şeyi temsil etmezler, bunların hiçbirisi insanlığın çıkarlarını temsil etmez veya onun için harekete geçmez. Bugün yapılması gereken ve hemen acilen yapılması gereken bütün emperyalist yağmacı ve kitle katliamcılarına karşı çıkarken bütün baskı ve sömürü sistemleri ve ilişkilerine de karşı çıkmak ve bunu yaparken özellikle de ''bizim adımıza'' canavarca suçlar işleyen ve bizi Amerikan şovenizminin grotesk çatısı altında birleştirmek isteyen ''kendi'' emperyalist baskıcımızı kararlı bir şekilde reddetmeli ve ona karşı amansız bir mücadele vermeliyiz.

BOB AVAKIAN'DAN EK NOT, 2023 BAHARI

CNN ve MSNBC gibi ana akım medyada, Ukrayna'daki savaş konusunda "uzman yorumcular" denilerek bahsedilen CIA ajanları, eski subaylar ve benzeri kişilerin sürekli bir geçit töreni mevcut. Bu "uzman yorumculardan" bir tanesi de William Taylor. Taylor, Donald Trump'ın kendi siyasi hırsları ve hedefleri doğrultusunda ABD'nin Ukrayna'ya yaptığı askeri yardımı azalttığı (2022 yılındaki Rus işgalinden önce bile) suçlaması etrafında şekillenen ilk azledilme davasında tanık olarak yer aldı. Taylor aynı zamanda Vietnam'daki savaş sırasında ABD ordusunda subay olarak görev yapmıştı. Tabii ki bu görüşmeler sırasında Taylor, hiçbir zaman Vietnam'da ABD ordusu tarafından işlenen -en az 2 milyon sivilin ABD tarafından katledildiği korkunç yöntemler de dahil olmak üzere- neredeyse inanılmayacak kadar korkunç suçlardan sorumlu tutulmadığı gibi, bu korkunç suçların gerçekliğinden de hiç bahsedilmemiştir. Bu nedenden dolayı -ve Vietnam savaşının

gerçek tarihi ve ABD'nin o savaştaki rolü “ana akım medya”da dahil olmak üzere bu ülkedeki egemen kurumlar tarafından bastırıldığı ya da “aklandığı” için- bu savaşla ilgili bazı önemli gerçekleri ve bunların, başta Barack Obama olmak üzere ABD'nin egemen sınıfının siyasi temsilcileri tarafından nasıl korkunç bir şekilde çarpıtıldığını burada yeniden aktarıyorum.

Öncelikle Donald Trump'ın ilk azil davasından bahsettiğim şu makalemden (https://revcom.us/en/a/635/bob-avakian_on-impeachment-crimes-against-humanity-liberals-and-lies-en.html):

“Temsilciler Meclisi Yöneticilerinin” en ağdalı konuşanı olan Adam Schiff, Ronald Reagan’a atıfta bulunarak ABD ile ilgili “tepede parlayan bir şehir” dedi; oysa gerçekte bu ülke soykırım ve kölelik üzerine kurulmuş, insanları acımasızca sömürmeye ve halk kitleleri için korkunç sonuçlar doğuran -ve doğayı mahvederken katliam dolu darbeler ve işgaller gerçekleştiren- bir ülkedir. Temsilciler Meclisindeki azil duruşmaları ve ardından gelen Senato’daki dava boyunca Schiff ve diğer demokratlar, ABD ordusunun parçası olan tanıkları övmekten ve William Taylor’dan Vietnam’da ABD ordusunda verdiği “hizmet” nedeniyle defalarca kez “kahraman” olduğunu söylemekten çekinmediler. ABD ordusu ile ilgili hiçbir zaman “kahramanca” bir şey olmamıştır. Tam aksine, tam olarak, en ufak bir abartı olmaksızın ABD tarifsiz savaş suçları ve insanlığa karşı suçlar işleyen bir savaş makinesidir ve Vietnam’daki eylemleri, neredeyse tarifi olmayan bir yıkıcılık ve ahlaksızlık düzeyiyle bunun sistematik bir yoğunlaşmasını oluşturmaktadır:

Okullara, hastanelere, barajlara ve diğer başka altyapı tesisine yapılan bombalı saldırılar ve bunlarla beraber katledilen milyonlarca Vietnamlı sivil; napalm, beyaz fosfor, Portakal Gazı ve milyonlarca anti-personel silahının yaygın kullanımıyla çok sayıda çocuğun ve başkalarının yakılarak

öldürölmesi ve sakat bırakılması;

milyonlarca Vietnamlının geçim kaynağının mahvedilmesi - Vietnam'ın kırsal bölgelerinde yaşayan insanlar için ciddi önemi olan toprağın ve çiftlik hayvanlarının büyük bir bölümünün yok edilmesi;

çok sayıda, sivilde dahil olmakla beraber, esir tutulan insanların işkence görmesi (erkek, kadın, yaşlı, genç ve çocuklarda dahil olmak üzere);

öldürölen Vietnamlıların vücutlarının parçalanması ve vücut parçalarının "ganimet" olarak giyilmesi; Vietnamlı kadın ve kızlara toplu tecavüz edilmesi.

ABD ordusu ve onun "kahraman" askerleri tarafından yapılan bütün bunlar ve daha fazlası.

Daha önce, özellikle "Liberaller" olmak üzere insanları revcom.us'ta yayınlanan ve ABD hakim sınıfının bu ülkenin başlangıcından günümüze kadar Cumhuriyetçi ve Demokrat yönetimler tarafından işlenen en korkunç suçları göz önüne çıkaran ve sunan "Amerikan Suçları" serisine ciddi bir şekilde ilgilenmeleri için davet etmişim. Bu seriye, ABD askerlerinin neredeyse tamamı yaşlı, savaşçı olmayan kadın ve çocuklardan oluşan 500'den fazla sivil ahlaksızca katlettiği Vietnam'da gerçekleşen My Lai katliamı da dahil. Bu katliamın bir istisna olmadığı, aksine Vietnam'daki Amerikan savaş makinesinin temel yaklaşımını ve araçlarını temsil ettiğı, ideolojik olarak cahil, irrasyonel anti-komünizm, Amerikan şovenizmi ve Vietnam halkını insanlık dışı "çekik gözlüler" ve "yamaçlar" olarak gören, kadınları da en aşağıda gören ve muamele eden iğrenç derecede ırkçılık ve kadın düşmanlığının sapkın, zehirli bir bileşiminden beslendiğı iyi belgelenmiş bir gerçektir.

Bu lke ve onun dünyadaki rolü hakkındaki bu temel gerçekleri inkar etmek ya da görmezden gelmek veya Donald Trump'ı ve Cumhuriyetçi Partisindeki faşist arkadaşlarının bariz yalanlarını kınamakla yetinip, Demokrat Parti'nin bu canavarca kapitalizm-emperyalizm sisteminin savunucuları ve koyucularının derin yalanlarını mazur görmek, hatta üstlenmek hiçbir iŖe yaramayacaktır.

Ve son olarak, Barack Obama'nın aynı orduyu Vietnam'daki rolü için öven aŖağıdaki yazıyı okurken, ABD ordusunun Vietnam'daki asıl rolü hakkında yukarıda zetlenenleri aklınızda tutun:

“Tarihimizdeki en iç açıcı noktalardan bir tanesi de Vietnam idi -özellikle de oraya giden askerlerimize nasıl davrandığımız...Askeri tarihin en olağanüstü cesaret ve dürüstlük öykülerinden birini yazdınız.” -Başkan Barack Obama, 28 Mayıs 2013, Vietnam Savaşı Anma Töreninin bir parçası.

Burada, Barack Obama kasıtlı ve acımasız bir Ŗekilde tarihi yeniden yazmaktadır: Vietnam'daki bu “askerlerin” gerçek rolünü tersine evirmiŖtir. Vietnam'daki bu vahŖeti gerekleŖtiren “askerlere”, “hizmetlerinden dolayı” “teŖekkr edilmediğini”, aksine bu savaŖ sularının bu ülkedeki kitleler tarafından haklı olarak kınandığından Ŗikayet ediyor ve bu askerlerin (ve eski askerlerin) birçoğunun Vietnam'da yapmaları emredilenlere açıkça isyan ettiklerini ve ABD'nin bu savaŖtaki rolüne karŖı duran büyük kitlenin önemli bir parçası oldukları gerçeğinden bahsetmiyor ya da bu gerçeği reddediyor.

Ve bir de Ŗunu dŖnn: Eğr Obama bu “askerlerin” Vietnam'da yaptıklarını “askeri tarihin en olağanüstü cesaret ve öykülerinden biri” olarak tanımlayabiliyor ise, bu sadece Obama'nın kendisinin değıl daha temelde Obama'nın kana bulanmıŖ bir temsilcisi ve görevlisi olduğu ABD kapitalist emperyalizminin gerçekten canavarca sisteminin derin bir

ifşasıdır.

[i] Faşizm ve komünizm arasındaki derin farklarla ilgili konsantre bir tartışma için bkz .

<https://yenikomunizm.com/fasistler-ve-komunistler-birbirinin-tamamen-karsiti-ayri-dunyalar/>

[ii] Bob Avakian BTS meselesine *Trump/Pence Rejimi Gitmelidir İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika'yı Reddediyoruz Daha İyi Bir Dünya Mümkün* konuşmasında değinmektedir.

Ukrayna'daki Savaş ve İnsanlığın Çıkarları: Zararlı Kafa Karışıklıkları ve Şovenist Yanılgılara Karşı Bilimsel Devrimci Yaklaşım

Bob Avakian Daha İyi Bilmesi Gereken (ve Belki Bir Zamanlar Bilen) Kişilere Cevap Veriyor:

Son dönemdeki makalelerimden *“Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı'nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir”*, 1960'lerde Vietnam'daki ABD emperyalist savaşına şiddetle karşı çıkan büyük bir radikal harekete dönüşen SDS (Demokratik Toplum İçin Öğrenciler) yapılanmasının bazı eski üyelerine iletildi. Birkaç kişi makaleme yanıt olarak çeşitli karşı argümanlar ileri sürdü. Bunlar bu ülkede “liberal”, “ilerici” ve “sosyal demokrat” görüşlere sahip pek çok insanın bugün düşünüş şeklini yansıtan argümanlardır. (1) Bunların bir kısmı

bir nebze “iğneleyici sözler” içeriyor olsa da, bazıları meselenin özüne değinen ve (“iğneleyici sözlerin” aksine) ciddi bir yanıtı hak eden önemli noktalar da içeriyordu. Burada, gündeme getirilen daha alakalı ve önemli noktalardan bazılarına değineceğim.

Makaleme karşı görüş bildiren aşağıdaki şu düşünce ile başlıyorum:

“İşte yanıtlım: ABD’nin utanç verici bir emperyalist savaşlar geçmişine sahip olduğunu ve Japonya’ya nükleer bomba atmaması gerektiğini belirtmek gerekiyor. Ayrıca NATO’nun eski Sovyet kontrolündeki Cumhuriyetleri üyeliğe kabul etmemesi gerektiği konusunda makul bir gerekçe var. Ancak, NATO üyeliğinin tam olarak bu ülkelerdeki büyük çoğunluğun istediği şey olduğu da doğru. Yemen’e gelirsek, ABD’nin oradaki rolünün Rusya’nın Ukrayna’daki rolüne eşdeğer olup olmadığı konusunda fikir sahibi olmak için yeterince bilgili değilim. İnceleyeceğim ama eğer böyleyse şaşırırım. Asıl mesele şu: Mevcut çatışmada savunduğunuz ABD politikasının kaçınılmaz sonucu Ukraynalıları Putin’in şefkatli merhametine bırakacaktır. İsteddiğiniz bu mu?”

Amerika’nın “utanç verici emperyalist savaşlar tarihini” (ve 2. Dünya Savaşı’nın sonunda Japonya’ya iki atom bombasının atılmasını) savunmak istemeyenlerin çok tipik bir argümanı vardır. Bu “emperyalist savaşların utanç verici tarihi” önce kabul edilir ve daha sonra etkili bir şekilde bu durum göz ardı edilir veya konunun önemi azaltılır. Bu durum şunu söylemekle eş anlamlıdır: “Bütün bu utanç verici tarihin şu anda olanlarla hiçbir ilgisi yok ve tek yapmamız gereken Putin/Rusların Ukrayna’da yaptığı korkunç şeylere bakmak.”

Buna cevaben belirtmek gerekir ki, bu “utanç verici tarih” yalnızca bir “tarih” değildir. ABD’nin şu anda Ukrayna ile ilgili olarak (ve daha genel olarak) yaptıklarıyla ilgilidir ve buna dair her şeyi içermektedir. En önemlisi, bu “utanç

verici tarih", ABD'de hüküm süren sistemin, kapitalizm-emperyalizm sisteminin doğasıyla ilgilidir. ABD emperyalizminin dünyadaki egemen konumu ve bu egemen konumu koruma ve güçlendirme gerekliliği ve kararlılığı ile ilgilidir.

Bir başka yazımda, eski zamanlardan bir arkadaşımın içgörüsünden yola çıkarak Ukrayna'daki bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistleri -yalnızca belirli bir yerdeki "arazi" için değil, bir bütün olarak dünyadaki hakimiyet için savaşılan gangsterler- ve çok önemli olarak, insan uygarlığını ortadan kaldıracabilecek nükleer silahlar da dahil olmak üzere büyük kitle imha cephaneliğine sahip "yasal gangsterler" olarak adlandırmıştım. (2) Eğer bu benzetme geçerliyse -ki öyledir- o zaman şunu sormak yerinde olur: Bir mafya "ailesinin" (veya suç kartelinin) parçası olan birinin şunu demesini meşru mu kabul edeceğiz: "Evet bizler çok kötü şeyler yaptık, fakat şimdi önemli olan başka bir grup gangsterin orada ne yaptığıdır ve onların canice suç faaliyetlerinin kurbanlarına nasıl yardım edeceğimizdir" Bu kişinin ait olduğu örgütün suç niteliğinin olup bitenlerle birdenbire alakasız bir hale geldiğini kabul edecek miyiz? Ya da bu durumda, bu örgütün bir şekilde suçlu olmaktan veya suç teşkil edecek şekilde hareket etmekten çıktığını mı kabul ederiz? Yoksa bizler -oldukça doğru bir şekilde- bu suç örgütünün açıklamalarının ve eylemlerinin bütün bir suç tarihinin bir devamı olduğunu ve bunun bütün bir suç niteliğinden akıp geldiğini mi kabul ederiz?

Bu noktaya sonradan geri döneceğim.

Ardından "sol elle verir" ve "sağ elle alır" şeklindeki bir argüman daha var. ABD önderliğindeki emperyalist askeri örgüt NATO'nun Rusya'ya çok yakın, hatta Rusya ile sınır komşusu ülkelere yayılmasının belki kötü olduğu ancak "NATO üyeliğinin bu ülkelerdeki büyük çoğunluğun tam olarak istediği şey olduğu da doğru" şeklindeki argüman.

Bu argümanın çizgisi çok tehlikelidir. Adalete önem veren insanların gerçekten tutarlı bir şekilde uygulamak ve bir tür genel ilke haline getirmek isteyeceğinden şüpheli olduğum bir standart ve kriter içermektedir. Örneğin, 1960'lara kadar (en azından) bu ülkedeki insanların çoğunluğunun Siyahilere karşı ayrımcılığın ve ötekileştirmenin devam etmesini istediği kesinlikle doğrudur. Ya da daha önce bahsedilen tarihsel bir örneğe dönecek olursak, bu gerçekleştiğinde bu ülkedeki insanların çoğunluğunun Japonya'ya atom bombası atılmasını desteklediği korkunç bir gerçektir (Üstelik bunun yanlış olduğunu kabul etmeyi reddeden bu ülkenin hükümeti gibi pek çok kişi de halen bunu desteklemektedir). Başka birçok örnek verilebilir, ancak bu tür "popülist" argümanların her tür korkunç şeyi desteklemeye veya en azından rasyonelleştirmeye yol açabilecek olması da açık olmalıdır. (Bu aynı zamanda "gerçekçilik" adına, en nihayetinde bu kapitalist-emperyalist sistemi destekleyen argümanlarla ve özellikle de bu sistemin bir temsilcisi olarak, Japonya'ya atom bombası saldırıları da dahil olmak üzere en korkunç suçlarından bazılarını işleyen Demokrat Parti ile ilgilidir. Bu da daha sonra döneceğim bir konudur. Ancak burada yukarıda belirtilen argümanlara geri dönelim.)

Açıklamada şu ifadeler yer veriliyor: *"Yemen'e gelirsek, ABD'nin oradaki rolünün Rusya'nın Ukrayna'daki rolüne eşdeğer olup olmadığı konusunda fikir sahibi olmak için yeterince bilgili değilim. İnceleyeceğim ama eğer böyleyse şaşırırım."*

Objektif olarak, ABD'nin Yemen'deki rolünün, Rusya'nın Ukrayna'daki rolüne basitçe "eşdeğer" olmadığına şüphe yok, ancak bunun yol açtığı yıkım ve ızdıraplar çok daha kötüdür. Her şeyden önce, kişisel bir saldırı olarak değil, fakat bu ülkede kendilerini önemli dünya olaylarını önemseyen ve nispeten bilgili olarak düşünmekten hoşlanan "ilerici" insanların içinde bulunduğu iç karartıcı durumun bir yorumu olarak bakarsak, bu kadar çok kişinin Yemen'de yıllardır neler olup bittiğini ve ABD'nin bu konudaki rolünü bilmemesi oldukça

dikkat çekicidir. Bunu ciddi bir şekilde “incelerseniz” (ve ABD’nin Ukrayna’daki eylemlerini haklı çıkarmak için şu anda büyük bir propaganda saldırısı yürüten aynı ABD medyasına güvenmezseniz), Suudi Arabistan’ın Yemen’de yürüttüğü - Obama/Biden yönetiminden beri ABD tarafından desteklenen ve ağır askeri ve diğer yardımlarla sağlanan- korkunç kolera salgını da dahil olmak üzere savaşın yarattığı koşullar sonucunda hayatını kaybeden Yemen halkı için, özellikle de çocuklar için neredeyse inanılmaz acılar yaşatan bir savaşın olduğunu göreceksiniz. (Diğer kaynaklara ek olarak, Yemen’deki savaşın, orada yaşayan halkın korkunç acılarının ve tüm bunlardan ABD’nin sorumluluğunun önemli analizi revcom.us’ta bulunabilir.)

Ve sonra şu argümana geliyoruz: *“Asıl mesele şu: Mevcut çatışmada savunduğunuz ABD politikasının kaçınılmaz sonucu Ukraynalıları Putin’in şefkatli merhametine bırakacaktır. İsteddiğiniz bu mu?”*

Hayır, istediğim şey (söz konusu makalede ve diğerlerinde çağrı yaptığım şey) bu çatışmanın “her iki tarafında” -ve bir bütün olarak dünyada- bulunan halk kitlelerinin bu çatışmanın her iki tarafındaki emperyalistlerin çıkarlarının aksine kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmeleridir. Yakın tarihli başka bir makalede şiddetli bir şekilde savunduğum gibi:

Bütün bunlar, bu ülkedeki, onunla uyumlu diğer ülkelerdeki ayrıca Rusya’daki halk kitleleri -her yerdeki halklar- açısından şimdi tam olarak uyanmanın, meseleye dair gerçek ve son derece ağır riskleri fark etmenin ve gerçek çıkarlarımız doğrultusunda, tüm insanlığın çıkarları doğrultusunda hareket etmenin niçin hayati önem taşıdığını vurgulamaktadır. Bu savaşın yalnızca Ukrayna halkı için daha fazla acıya neden olmakla kalmayacak muhtemelen başka bir düzeyde bizzat insanlığın varlığı için tehdit oluşturacak kitlesel bir yıkıma ve ölümlere neden olacak çok daha korkunç bir çatışmaya dönüşmeden önce, Ukrayna’daki bu savaşın ve her iki taraftaki emperyalistlerin bu savaşa (doğrudan ve dolaylı)

katılımının DURDURULMASI gerekiyor.

Ulusal Bağımsızlık Savaşı mı, Yoksa Emperyalistler Arasında Bir “Vekalet Savaşı” mı?

Bunun merkezinde şu anda Ukrayna’daki savaşın gerçek doğası meselesi ve evet, Amerikan şovenizminden ve onun tarihi çarpıtmasından güçlü bir şekilde etkilenen karman çorman düşüncelere karşı bu meseleye bilimin uygulanması meselesi bulunuyor. Aşağıdaki argümanda bu durum yoğunlaşmaktadır:

“Putin belki bir Hitler olmayabilir, ancak Ukrayna’da yaptıkları anıları geri getiriyor. FDR, Avrupa’yı Nazilerden kurtarmakta haklıydı ve Biden’ın Ukrayna’yı Ruslardan kurtarmak için Üçüncü Dünya Savaşı dışında elinden geleni yapmakta haklı olduğunu da söyleyebilirim. Vekâlet savaşları mı ulusal kurtuluş savaşları mı? NLF ve Kuzey Vietnamlıların Rus ve Çinli emperyalistlerin vekilleri olmasına benziyor; bu durumda Ukrayna niçin NATO emperyalistlerinin daha çok vekili oluyormuş? Tarih bize karmaşık seçimler yaptırıyor. Gördüğüm kadarıyla, Ukraynalılar da NLF’nin kendi ülkeleri için savaştığı kadar hararetli bir şekilde kendi ülkeleri için savaşıyorlar. Bob, son olarak devrimci komünizmin yaşanmış tarihinde halen uğraşmaya değer ne olduğunu da bilmek isterim.”

Bu söylenenler tam olarak bilim-karşıtı ve tarih-karşıtı Amerikan şovenizminden (keskin bir dozda kokuşmuş komünizm karşıtlığıyla) güçlü bir şekilde etkilenmiş hatalı düşüncenin adeta bir “hazine odasıdır”. Buna tam olarak cevap vermek burada mümkün olanın kapsamı dışındadır, ancak burada tartışılanın özü bir cevabı gerektirmektedir. İlk olarak, bu argümana karşı olan makalede, Putin’i ve şimdiki eylemlerini Hitler’in 2. Dünya Savaşı’na yol açarken yaptıklarıyla karşılaştırmamanın neden yanlış olduğunu ve o zamanki durumla şimdiki durum arasındaki önemli farklılıklar konusunda önemli bir çarpıtma ve cehaleti (veya kasıtlı olarak görmezden

gelmeyi) içermesinin bazı nedenlerinden bahsettim. Bunların hepsini burada tekrar etmeyeceğim, ancak bir noktayı kesinlikle tekrar vurgulamaya değer: Hem ABD hem de Rusya binlerce nükleer silaha sahiptir. Bunlar 2. Dünya Savaşı'na giden süreçte (ve neredeyse tamamında) o dönem var olmayan silahlardır. "FDR, Avrupa'yı Nazilerden kurtarmakta haklıydı" ifadesinin geçip gitmesine izin veremem. İşte Amerikan şovenizminin parıltısının yarattığı bir başka çarpıcı "kör nokta".

Olayları bu argümanın oldukça kaba terimleriyle ortaya koyacak olursak, "Avrupa'yı Nazilerden kurtaran" kişi FDR (yani 2. Dünya Savaşı'nın çoğunda görevde olan ABD başkanı Franklin Delano Roosevelt) değildir. Bu kişi her yerdeki anti-komünistlerin nefret ettikleri kişi Joseph Stalin'dir. Gerçek şu ki, NAZİ savaş makinesini parçalayan ve etkili bir şekilde savaşta Alman Nazilerinin ve onların Japon (ve İtalyan) müttefiklerinin nihai yenilgisine yol açan bir dönüm noktası yaratan unsur o dönem Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği'dir. Bu tarihsel bir gerçektir (ve örneğin savaş sırasında İngiliz lider Winston Churchill tarafından da NAZİ'lere karşı kesin savaşın doğu cephesinde yani NAZİ kuvvetlerinin büyük çoğunluğunun Avrupa'daki savaşın can alıcı bölümünde Sovyet kuvvetlerine karşı yoğunlaştığı yerde gerçekleştiği kabul edilmiştir)

Nazilerin o zamanki sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırısı, Sovyetlerin direnişi ve Nazi işgalinin geri püskürtülmesi, Sovyetler Birliği'nde büyük yıkımla birlikte ülkede 20 ila 30 milyon arasında bir insanın hayatına mal olmuştur. Bu savaşın Sovyet liderliği tarafından nasıl yürütüldüğüne dair eleştirilerim -önemli ölçüde devrimci bir temelden ziyade, esas olarak milliyetçi (ve hatta Büyük Rus şovenisti) bir temelde yürütülmesini de içermesine karşı eleştirilerim- olmasına rağmen, eğer FDR'ye "Avrupa'nın Nazilerden kurtarılması" olarak atfedilen standardı alırsak, o zaman Nazilerin gerçek yenilgisi kesinlikle "devrimci komünizmin

yaşanmış tarihinde” ve bu durumda Sovyetler Birliği açısından kutlanması gereken şeyler arasında sayılmalıdır. (Aslında, bu “yaşanmış tarihte” “halen çabalamaya değer” çok fazla şey var. Hatta geliştirmiş olduğum yeni komünizmle birlikte, olması gerektiği gibi, tutarlı bir bilimsel yöntem ve yaklaşımla eleştirel bir şekilde bu tarih analiz edilerek, bu şekilde hem bu tarihin esas olarak kesinlikle olumlu, hem de ikincil fakat gerçek ve bazen de acıklı olumsuz yönleri tespit edilmektedir. Bu noktaya biraz sonra burada daha fazla değineceğim.)

Bu durum beni makalemi eleştiren başka birinin argümanına götürüyor:

“Tanrı beni affetsin, Başkan Avakian ile polemiğe girmeden - onun Mao Zedong’tan bu yana en büyük komünizm teorisyeni olduğu ve benim ise sosyo-politik analizlerime “bilim” olarak güvenmeyen mütevazı bir sosyal demokrat olduğum düşünülürse- benim görüşüme göre kendisi Ukraynalılar adına herhangi bir aracı tamamen bir kenara itmektedir. Bu oldukça sorunlu.”

Eğer bu açıklamanın başındaki “iğnelemenin” ötesine geçerse, Mao’da burada tartışılan sorunlarla, özellikle de Ukrayna’daki savaşın şimdiki gerçek doğasının ne olduğu konusundaki belirleyici soruyla kesin ilgisi olacak çok önemli bir şey bulunmaktadır.

Çin devrimine birkaç on yıl boyunca önderlik etme sürecindeki Mao, evet, bilimsel komünist teoriye, özellikle de toplumda ve genel olarak yaşamdaki çelişki tartışmasına önemli katkılarda bulunmuştur. Daha spesifik olarak, Mao’nun bir çelişkinin esas (veya başlıca) yönü ile ikincil yönü arasındaki ilişkiyi anlamaya yönelik yaklaşımı bununla oldukça ilgilidir. Mao’nun da belirttiği gibi, bir çelişkinin başlıca yönü, herhangi bir verili noktada bu çelişkinin özünü veya temel karakterini belirler. Ancak hayatın tamamının sürekli hareket halinde olduğunu da vurgulamıştır. Belirli bir şey (veya çelişki) sürekli olarak başka şeylerle etkileşim halindedir. Bir

çelişkinin temel yönü değişebilir ve ikincil olan temel hale gelebilir ve bunun tersi de geçerlidir. (Günlük hayattan basit bir örnekle açıklamak gerekirse, güneş bulutların arasından “bakmaya” yeni başlamışken hava bulutluysa ve şiddetli yağmur yağıyorsa, bu noktada bulutluluk ve yağmur durumu esastır, güneşin görünümü ise ikincildir; ama işler öyle bir değişir ki güneş tamamen ortaya çıkar ve yağmur bir çiselemeye dönüşür; bu durumda güneş ışığı ana unsur haline gelir ve yağmurun tamamen durması oldukça olasıdır.)

Bu temel anlayışın Ukrayna’daki savaş açısından ve özellikle (daha önce alıntılanan) bu argümana cevap olarak kesin ve çok önemli bir uygulaması vardır.

“Vekâlet savaşları mı ulusal kurtuluş savaşları mı? NLF ve Kuzey Vietnamlıların Rus ve Çinli emperyalistlerin vekilleri olmasına benziyor; bu durumda Ukrayna niçin NATO emperyalistlerinin daha çok vekili oluyormuş? Tarih bize karmaşık seçimler yaptırıyor. Gördüğüm kadarıyla, Ukraynalılar da NLF’nin kendi ülkeleri için savaştığı kadar hararetli bir şekilde kendi ülkeleri için savaşıyorlar”

Cevap olarak, Ukrayna’daki savaşın başlangıcında, Rusya’ya karşı olan taraftaki başlıca yönün Ukrayna’nın Rus işgaline karşı direnişi olduğu iddia edilebilir. (bu anlamda Ukrayna adına bir ulusal bağımsızlık savaşı) ve ABD/NATO’nun Ukrayna’ya silah sağlama ve yaptırımlar yoluyla Rusya’ya karşı ekonomik savaş yürütmedeki rolü ise o noktada ikincildi. Bununla birlikte, bu savaşın çok başlarında bile, Ukrayna hükümetinin başkanı Volodymyr Zelensky, defalarca ve ısrarla ABD’nin ve onun NATO “müttefiklerinin” -ABD/NATO’nun Ukrayna üzerinde bir “uçuşa yasak bölge” dayatması yoluyla- bu savaşa doğrudan katılımı için çağrıda bulundu. Bu durum niteliksel ve hızlı bir şekilde, savaşın karakterini ezici bir çoğunlukla rakip emperyalistler (ABD/NATO ve Rusya) arasında bir çatışma şeklindeki bir savaşa dönüştürecekti. Ve savaş sürerken, böyle bir “uçuşa yasak bölge” olmadan bile, savaşın temel karakteri emperyalistler arasında bir savaşa dönüştü. Bunun temel

nedeni, ABD emperyalistlerinin (ve onların NATO “müttefiklerinin”) eylemlerinin ve amaçlarının önemli ölçüde tırmanmış olmasıdır. Özellikle de Ukrayna’yı giderek daha fazla silahlandırmaları, aynı zamanda Ukrayna kuvvetlerine istihbarat sağlamaları vb. Bunların hepsi, şimdi açıkça ilan edilen Rusya’yı ve onun ABD egemenliğine meydan okuma yeteneğini zayıflatma amacı ile yapılmaktadır. Sonuç olarak, ABD/NATO’nun şimdiye kadar Rusya ile “vekaleten” savaş yürüttüğü, fakat aynı zamanda bunun bu karşıt emperyalistler arasında doğrudan bir savaş haline gelebileceği yönündeki çok gerçek ve büyüyen tehlike ile, tüm korkunç sonuçlarıyla ve hatta bunun içerebileceği insanlık için oldukça gerçek bir varoluşsal tehditle birlikte, şu an başlıca yön emperyalistler arasındaki savaş haline gelmiştir.

Buna karşılık, Vietnam’daki savaş başından beri emperyalizme karşıydı ve esas olarak (ve esas karakterinde) bir ulusal kurtuluş savaşı olarak kalmıştır: Önce Vietnam’ı sömürgeleştiren Fransız emperyalistlerinden, sonra da Fransızları ağır bir şekilde desteklemekten Vietnam’ı ve halkını boyun eğdirmeye teşebbüs etmeye doğrudan ve kitlesel olarak dahil olan ABD emperyalistlerinden kendini kurtarmak için savaştan bir ülkedir Vietnam. 2 milyon Vietnamlı sivilin hayatına mal olan ve Rusya’nın Ukrayna’da yaptıklarının çok ötesinde bir ölçekte Amerikan vahşetinin damgasını vurduğu bir savaştır.

Ukraynalıları şimdiki emperyalistler arasındaki bu savaşta yalnızca “piyonlar” olarak görmenin yanlış olduğu iddiasına gelirsek, ne yazık ki esasen bu hale gelmiş durumdalar. Ya da Raymond Lotta’nın çok keskin bir şekilde ifade ettiği gibi - YouTube RNL Show 99. bölümündeki bir röportajda- Ukraynalılar şimdi Ukrayna’daki savaşta ABD emperyalist amaçları için “ateşe atılan kimseler” haline geldiler (ki bu da yine çok daha geniş ve çok daha yıkıcı bir savaş olma tehdidinde bulunuyor). Bu durumda, Ukrayna halkını ve bir bütün olarak insanlığı gerçekten önemseyen herkesin bu savaşın ve bu

savaşta her iki taraftaki emperyalistlerin eylemlerinin, içerdği yıkım ve korkunç ızdırıpların çok daha büyümeden durdurulmasını aktif olarak talep etmesi gerekmektedir.

Bir savaşın temel karakteri açısından belirleyici olan, o savaşa dahil olan insanların (bir tarafta ya da diğerinde) ne kadar “ateşli” bir şekilde savaştığı değildir. (Aşırı bir örnek vermek gerekirse, en azından 2. Dünya Savaşı’nın büyük bir bölümünde, NAZİ ordusunun askerleri çok “ateşli” bir şekilde savaşıyordu.) *“Ukraynalıların, NLF’nin kendi ülkeleri için hararetle savaşmalarına benzer şekilde kendi ülkeleri için savaştıklarını”* kabul etsek bile, bu durum Ukraynalıların şu anda dahil oldukları savaşın belirleyici karakterinin mutlak olarak bu olduğu anlamına gelmez. Daha ziyade, asıl yönü tarafından belirlenen savaşın gerçek ve objektif karakterinin ne olduğu meselesidir. Ve bu temel yön değişebilir; Ukrayna’daki savaşın somut gerçekliğinde esas olarak emperyalistler arasında bir savaşa dönüşmüştür.

Bir kez daha Vietnam örneğine bakacak olursak, Vietnam kurtuluş savaşına Çin ve Sovyetler Birliği tarafından sağlanan

yardım ikincil bir faktördü. Ve çok daha önemlisi, o zamanlar Çin kesinlikle emperyalist bir ülke değildi, işin aslı devrimci sosyalist bir ülkeydi. Ve Vietnam'a özverili yardımı, dünya çapında emperyalizme karşı devrimi teşvik etmenin bir parçası olarak Vietnam'ın ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemenin hizmetindeydi. (Kapitalizm Çin'de ancak 1976'da, yani Mao'nun ölümünden kısa bir süre sonra Çin'deki "kapitalist yolcuların" darbesiyle başladı ve restore edildi. Bu konu benim çalışmalarımda ve revcom.us adresinden erişilebilen diğer önemli materyallerde derinlikli bir şekilde analiz edilmiştir.) Vietnam Partisi'nin bizzat kendisi, savaş döneminde zaten keskin bir çelişki içindeydi. Komünizm ve devrimci milliyetçiliğin bir tür eklektik bileşimi vardı. Partinin o zamanki devrimci karakteri ile şu anda Ukrayna'nın egemen sınıfları tarafından temsil edilen aşırı sağın -aslında faşist güçlerin ve her şekilde umut vermeyen bir burjuvaziyi teşkil edenlerin- arasında karşılaştırılacak hiçbir benzerlik yoktur ve herhangi bir karşılaştırma yapmak da aymazlıktır (Bu direniş ABD/NATO emperyalizminin müdahalesi değil de, esasen Rus işgaline karşı bir muhalefet şeklinde tanımlandığı müddetçe desteklenebilirdi, ki aslında durum artık böyle de değildir.)

1960'larda ve 1970'lerde Ukrayna'daki mevcut savaş ile Vietnam'daki savaş arasındaki fark ve bunun şu an Ukrayna'daki savaşın temel doğasıyla nasıl bir ilişkisi olduğuna dair bu tartışmayı bitirmeden önce bu ülkedeki insanların bu savaşa karşı bir sorumluluklarının olduğunu, Vietnam'daki emperyalist savaşın ABD egemen sınıfı tarafından yürütüldüğü ve Ukrayna'nın işgalinin ise bu ABD egemen sınıfının başlıca rakiplerinden biri tarafından yürütüldüğü şeklindeki çok önemli fark gerçeğinin altını çizmek gerekiyor. Rusya'daki insanların sorumluluğu, bu savaşta esas olarak kendi egemen sınıflarına karşı çıkmaktır; ABD'deki (ve "uyumlu" NATO ülkelerindeki) insanlar için sorumluluk ise tam tersidir: Rus saldırganlığına karşı çıkarken, bu savaşta "kendi" emperyalistlerinin amaç ve eylemlerine karşı çıkmak. Veya daha

önce de belirttiğim gibi:

“Rusya’nın bu emperyalist saldırganlığı elbette kınanmayı hak ediyor. Fakat özellikle de bu ülkede -ki bu tür saldırganlık eylemlerinde açık ara rekoru elinde tutmaktadır- yaşayan insanlar açısından “bizim” emperyalistlerimizin tutumlarını tekrarlamamak ve amaçlarına hizmet etmemek, bunun yerine Rusya’nın Ukrayna’yı işgaline karşı muhalefeti, “barışı” veya “ulusların kendi kaderini tayin hakkını” teşvik etmenin bir yolu olarak değil de rakip Rus emperyalistlerine karşı ABD emperyalist çıkarlarını ilerletme aracı olarak kullanan bu (ABD) emperyalistlerin amaç ve eylemlerine karşı muhalefetimizi açıkça ortaya koymak, temel bir ilke meselesidir ve derin bir önemi vardır. Dolayısıyla, bu çok önemli ilkeye uygun olarak Rusya’nın Ukrayna’yı işgaline, özellikle de bu emperyalist ülkedeki insanlar tarafından yapılacak herhangi bir muhalefete, ABD’nin sürekli olarak sürdürdüğü savaşlara ve diğer ülkelere şiddetle müdahale ettiği diğer biçimler de dahil dünyadaki rolüne karşı açık ve kesin bir tavır eşlik etmelidir.” (4)

Burada ayrıca, makalemi eleştirenlerden birinin, Putin’in Ukrayna halkına karşı eylemlerinden çok az bahsedildiği yönündeki iddiaya da yanıt vermek gerekiyor (“Putin’in onlara karşı eylemlerinden, biraz boğaz temizleme dışında neredeyse hiç söz edilmiyor”) Eğer makalemin kasıtlı olarak yanlış okunmamış olduğunu varsayarsak, bu ifade bilinçli ya da bilinçsiz Amerikan şovenizminin körlüğünün bir başka örneğidir. Bu makalede (ve bir dizi başka yazıda) Rus saldırganlığına karşı çıkışım çok açıktır. Ve Yemen halkının çektiği acıların Ukrayna halkının çektiklerinden çok daha kötü olduğuna vurgu yapmam, Ukrayna halkının bu savaşta maruz kaldığı korkunç acıyı inkar etmenin bir yolu değildir. Bu durum ABD emperyalistlerinin (ve onları tekrarlayanların) Ukrayna’daki Rus vahşetini bir tür “benzeri görülmemiş” savaş suçları olarak tasvir etmedeki mutlak ikiyüzlülüğünü vurgulayarak, Yemen’de kanıtlandığı gibi, ABD

emperyalistlerinin kendilerinin çok daha kötü vahşetlerden sorumlu olduklarını belirtmektedir. Ve ABD emperyalist egemen sınıfının, kendi emperyalist amaçlarını ilerletmek için Rusya'nın Ukrayna'daki saldırganlığına ve oradaki halkın çektiği acılara yönelik tutumlarına karşı çıkmaya büyük önem verdiği doğrudur. Böyle bir durumda birinin yapması gereken tam da budur: **“Kendi” emperyalist egemen sınıfının emperyalist amaçlarına ve eylemlerine karşı çıkmak.** Ayrıca Rusya'nın Ukrayna'da yaptıkları konusunda “yumuşak” olduğu iddiasıyla eleştirilen makalede tam olarak onları Rus emperyalizminin amaçları (bu emperyalizmi bir şekilde “olumlu” veya “tarafsız” bir fenomen olarak değil, fakat son derece olumsuz bir fenomen olarak gördüğümü söylemeye dahi gerek yok!) ve eylemleri şeklinde meseleyi kavrayıp nitelendiren ve bu amaçları detaylı bir şekilde inceleyen “Putin/Rus Emperyalizminin Gerçek Amaçları” bölümü yer alıyor.

Son olarak, Ukrayna'daki savaş konusunda ve bunun etrafında karışıklık (veya kasıtlı çarpıtma) olabilecek bir noktayı açıklığa kavuşturmak için:

Söz konusu yazıda Putin'in başka ülkeleri işgal edebileceğine inanmanın hiçbir temeli olmadığını söylemedim. Daha doğrusu şöyle dedim -ve bu çok önemli bir ayrımdır- Putin'in diğer NATO ülkelerini işgal etme (o makalede vurguladığım gibi, ABD'nin acil bir askeri tepkisini “tetikleyecek” türden bir şeyin) veya saldırma niyetinde olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir kanıtı bulunmadığını belirttim. Bu durum, her iki tarafın da -yani hem Rus emperyalizmi hem de ABD/NATO emperyalist bloğunun- bu çatışmada yer aldığı bir analizin parçasıydı. Emperyalist hasımlarıyla doğrudan askeri çatışmaya girmeden hedeflerine ulaşmaya çalışıyorlar. Ancak, benim de belirttiğim gibi, bu savaşın dinamiklerinin aslında Rusya ile ABD/NATO arasında doğrudan bir askeri çatışmaya yol açabileceğine dair çok tehlikeli bir gerçek var:

“Ancak tekrar tekrar gösterildiği gibi, niyetler her ne olursa olsun, olaylar -özellikle savaşın kendi dinamikleri bir kez

işledikten sonra- “niyetleri aşabilir” ve başlangıçta hiçbir tarafın istemediği veya beklemediği koşullara ve sonuçlara yol açabilir. **Mevcut durumda, Ukrayna’daki savaşla birlikte böyle bir dinamiğin “devreye girmesi” ve gerçekten korkunç sonuçlara yol açabilecek oldukça gerçek bir tehlike bulunmaktadır. ABD/NATO ile Rusya arasında, bir bütün olarak insan medeniyeti için oldukça gerçek bir tehdit oluşturabilecek, nükleer silahların kullanılmasıyla gerçek bir savaş olasılığıdır bu.”**
(5)

Devrimci Komünizmin Fiilen ve Esasen Oldukça Olumlu Olan “Yaşanmış Gerçekliği”

Bu soru keskin bir şekilde sorulduğundan, makaleme verilen yanıtlardan birinde doğrudan buna yanıt vermek gerekiyor: *“Bob, son olarak devrimci komünizmin yaşanmış tarihinde halen uğraşmaya değer ne olduğunu da bilmek isterim.”*

Elbette başta da belirttiğim gibi, burada kapitalist-emperyalist sistemin propaganda araçları ve onun entelektüel suç ortakları tarafından bugüne kadar ortaya atılan ve atılmaya devam edilen ve daha iyisini bilmesi gereken (ve belki de bir zamanlar bilen) çok fazla sayıda kişi tarafından eleştirmeden yutulmuş ve sıklıkla kusulan bütün yalanlara, iftiralara ve çarpıtmalara cevap vermek için gereken uzunlukta ve derinlikte konuya girmek mümkün değil. Bunu akılda tutarak, “devrimci komünizmin canlı gerçekliğinin” olağanüstü başarılarından bazılarına değinirken (ve yalnızca esas olarak olumlu deneyiminin değil, aynı zamanda bazı oldukça ciddi ve hatta bazı durumlarda üzücü olan gerçek eksikliklerinin ve hatalarının bilimsel bir değerlendirmesinin önemine dikkat çekerken) bu soruya gerçekten daha ileri, ciddi ve anlamlı bir yanıt arayan herkesi revcom.us web sitesine ve özellikle burada bulunabilecek özel bir sayfaya yönlendireceğim: [“Bildiğinizi” Düşündüğünüz Şeyi Bilmiyorsunuz... Komünist Devrim ve Kurtuluşa Giden GERÇEK Yol: Tarihi ve Geleceğimiz, Raymond Lotta ile Röportaj.](#)

Ancak kısaca Sovyetler Birliği'ne (dünyanın 1917 Rus Devrimi ile ortaya çıkan ilk sosyalist devletine) ilişkin olarak 1930'ların başlarına kadarki ilk döneminde, özellikle uçsuz bucaksız kırsal kesimde, halk kitlelerini feodal baskının ve dayatılan cehalet ve batıl inançların geri kalan unsurlarından kurtaran muazzam özgürleştirici dönüşümler yaşandığını belirtmek gerekiyor, aynı zamanda şehir merkezli kapitalist sömürüyü sona erdirmek için de hareket edildi. Bunun göze çarpan bir örneği, o dönemde eşi benzeri olmayan şekillerde kadınların vahşi ve boğucu ataerkil baskıdan kurtuluşuydu. Ve tüm bunlara sanat ve kültür alanında yaratıcılığın ve devrimci içeriğin çiçek açması eşlik etti.

1917'deki Rus Devrimi'nden 1930'ların başlarına kadar yaşanan bu dönemde bile hatalar yapıldığı, hatta bazı ciddi hatalar yapıldığı doğrudur. Sovyetler Birliği'nin kendi içindeki gerici güçlerin şiddetli muhalefeti ve güçlü emperyalist ülkeler tarafından düşmanca kuşatma bağlamında, toplumun sosyalist dönüşümüne yönelik ilk girişim olduğu düşünüldüğünde, bu durum pek şaşırtıcı değildir. Ve özellikle 1930'ların başlarından sonra, Sovyet toplumunun birçok farklı alanında, daha önceki ilham verici dönüşümlerin ve devrimci coşkunun ifadelerinin birçoğu baltalandı, hatta tersine döndü, politik ve kültürel olarak belli bir boğucu atmosfer önemli ölçüde yerleşmeye başladı. Bütün bunlarla ilgili önemli bir dönüm noktası, 1930'ların başında Almanya'da faşizmin zaferiydi. Nazilere karşı en güçlü doğrudan muhalefeti oluşturan ve kitlesele direnişin ilk hedefi olan Komünist Parti'nin bu ülkede ezilmesi ve NAZİ rejimi tarafından yoğun baskı ve cinayetlerle Almanya'da faşizmin zaferiydi. Özellikle Alman Nazi rejiminin doğrudan işgal tehdidi karşısında ve Sovyet hükümetinin 1930'ların ikinci yarısı boyunca bu artan tehditle başa çıkmak için yaptığı hazırlık ve manevralarda, birçoğu gerçek düşman olmayan düşman olarak algılanan ve kınanan insanlara karşı şiddetli bir baskı kampanyası da dahil olmak üzere, Stalin ve Sovyet liderliği tarafından ciddi hatalar ve komünist ilkelerin ihlalleri gündeme geldi.

Sonrasında 1941'de Sovyetler Birliği'ndeki korkunç yıkım ve büyük can kayıplarıyla NAZİ işgali geldi. (0 savaşta ölen Sovyet sivil ve askerlerinin sayısı, ABD ölümlerinin yaklaşık 50 katıdır).

0 savaşın ardından, Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizm aslında pamuk ipliğine bağlıydı. 1950'lerin ortalarında Nikita Kruşçev ve Sovyetler Birliği'nin diğer liderleri tarafından kesilen ve Sovyetler Birliği'ni kapitalizmi restore etme yoluna sokan bir iplik. Burada sadece değinebildiklerimden bile açıkça anlaşılabacağı gibi, bu çok karmaşık bir tarihtir. (Ve bir kez daha bu meselenin daha kapsamlı bir değerlendirmesi için insanları bahsettiğim özel sayıya yönlendirmek isterim), fakat sosyalist olan Sovyetler Birliği'ndeki bu deneyimin dürüst, bilimsel bir değerlendirmesiyle yapılan ciddi hatalarla bile - ve komünist devrimde ilerlemek için daha da iyisini yapmak gerekli ve mümkün olsa bile- şu sonuca yol açtığına şüphe yoktur. Bu ilk sosyalist devletin "yaşanmış deneyiminde" kesinlikle "şu an çabalamaya değer" birçok olumlu şey vardı.

Ve bu daha da doğru olarak -ve çok daha büyük bir boyutta doğru olarak- 1949'dan 1976'ya kadar çok kısa süren varlığı sırasında sosyalist Çin'in deneyimiyle kendini göstermiştir. Devrimci komünizmin "yaşanmış deneyiminde" "şu an için çabalamaya değer" olan bu meselenin, dünyada muazzam bir devrimci yükseliş dönemini yaşamış biri (SDS emektarı) tarafından gündeme getirilmesi çarpıcıdır. Çin'deki devrimci deneyimin en seçkin ve ilham verici örnekleri 1960'larda ve 1970'lerin ilk yarısında kendini göstermiştir. Bu "soruyu" ortaya atan sizler, gerçekleştirilen muazzam özgürleştirici dönüşümleri unuttunuz mu (veya o sırada bir şekilde fark edemediniz mi), sadece birkaç on yıl içinde sosyalist Çin'de, oradaki Kültür Devrimi doruk noktasına ulaşmadı mı? Çin devriminin nasıl bir yol izlediğinin ve getirdiği sosyalist dönüşümlerin farkında değil misiniz? Bunlar yüz milyonlarca Çinli köylüyü, ailelerin çaresizce hayatta kalmak için kendi çocuklarını, özellikle de kızlarını satmak zorunda kaldığı durumlar da dahil olmak üzere tarif edilemez derecede acı feodal sömürü ve yoksunluktan kurtarmadı mı?

Toplumun devrimci dönüşümüne katkı sağlayacak şekilde, kitlelerin bilinçli bir şekilde bu belaları aşmak için mücadele ettiği kampanyalarla, korkunç hastalıkların ve büyük afyon bağımlılığının ne derece sona erdiğinin farkında değil misiniz? Bu özgürleştirici dönüşümlerin özellikle kadınları yüzyıllardan, hatta binyıllardan beri korkunç bir baskıdan kurtardığı gerçeğini bir şekilde gözden mi kaçırdınız, yoksa görmezden mi geldiniz? Sosyalist Çin'de önemli bir sosyal fenomen olarak fahişelik ortadan kaldırılmadı mı ve kapitalizm Çin'de restore edildiğinden beri büyük bir toplumsal fenomen olarak yeniden ortaya çıkmadı mı?

Sosyalist dönemde Çin'de ortalama yaşam süresinin iki katına çıktığını (ortalama 32 yıldan 65'e) ve büyük şehir Şanghai'daki bebek ölüm oranının New York'takinden daha düşük olduğunu öğrenemediniz mi?

Çin'de kadınların tarihte ilk kez sanatsal değeri yüksek ve

devrimci içeriğe ilham veren yapımlarda başrol oynadığı devrimci baleler de dahil olmak üzere Kültür Devrimi yoluyla ortaya çıkan devrimci kültürü unuttunuz mu (ya da bir şekilde kaçırdınız mı?). Özellikle kapitalist yönetimin ve sömürünün geri kalan yönlerinin ortadan kaldırıldığı ve yerine yeni özgürleştirici sosyalist ilişkiler biçimlerinin konduğu, halk kitlelerinin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik planlı bir sosyalist ekonominin gelişimini yönlendiren “devrimi kavrayın, üretimi teşvik edin” sloganı ve yaklaşımında yoğunlaşarak ve zalimce sömürülen koşullar altında rekabet halindeki kapitalistlerin amansız kâr dürtülerinin hizmetinde emeği yabancılaştırmaya dayanmak yerine, dünya devrimini destekleyen Kültür Devrimi yoluyla sosyalist Çin ekonomisindeki radikal dönüşümleri unuttunuz mu (ya da bir şekilde gözden mi kaçırdınız?)

Çin’deki Kültür Devrimi’nin, insanlık tarihinde gerçekten kitlesel demokrasinin en büyük çiçeklenmesini içerdiği gerçeğini bir şekilde gözden kaçırdınız mı? Bu süreç kelimenin tam anlamıyla, özellikle çok sayıda genç olan yüz milyonlarca insanı içeriyordu, insanlar kapitalist sömürüyü ve baskıcı sosyal ilişkileri teşvik eden hükümet yetkililerini ve politikalarını eleştiren “büyük karakterli posterleri” ve diğer kitlesel ifade biçimleri üretiyordu. Bu evre, Çin’de ve genel olarak dünyada devrimci dönüşümle ilgili meseleler üzerinde kitlesel bir tartışma ve ideolojik mücadele süreciydi. Ve Mao’nun başını çektiği devrimci önderlik, bu kitlesel dışavurumu destekledi. Evet, bu bazı aşırılıkları içeriyordu. Bazı aşırılıkları içermeyen gerçekten büyük bir devrimci yükseliş ne zaman oldu? Ancak bu aşırılıklar, emperyalistlerin ve bu devrimci yükselişten nefret eden ve ona karşı çıkan diğerleri tarafından fazlasıyla abartıldı (ve diğer “aşırılıklar” icat edildi). Gerçek şu ki, Mao bu aşırılıklara karşı çıkmak ve mücadeleyi ana hedeflerine yönlendirmek için eleştirilerde bulundu ve ekonomide, siyasi yapılarda, toplumsal ilişkilerde, ideoloji ve kültürde daha ileri devrimci dönüşümler gerçekleştirebilmek ve otorite

konumundaki insanların kapitalizmi yeniden kurma hamlelerini yenmede kendisi somut rehberlik sağlamıştır.

Görünüşe göre Çin'in ABD emperyalizmine karşı kurtuluş savaşında Vietnam halkına yaptığı yardımın farkındasınız. Gerçi buna devrimci enternasyonalizmin ilham verici, özverili bir eylemi yerine emperyalizmin bir eylemi olarak iftira ediyorsunuz. Daha ileri gidebilirdim ama konu açık olmalı. Evet, bir kez daha hatalar yapıldı ve önderliğin yöneliminde, yönteminde ve pratik eylemlerinde eksiklikler vardı; ancak nesnel, bilimsel bir analizin bu "yaşanmış deneyimin" kesinlikle ve ezici bir çoğunlukla oldukça olumlu, tarihsel olarak böyle olduğu sonucuna götürdüğüne de şüphe yoktur. Ve mesele şu ki, buna bilimsel bir yönelim ve yöntemle yaklaşmak, bu ezici çoğunlukla olumlu deneyimlerden fakat aynı zamanda olumsuz yönlerinden de çok önemli dersler çıkarmak, insanlığın kurtuluşu için mücadelenin daha da güçlü bir temel üzerinde ilerlemesini ve bu kurtuluşu sağlamak için komünizm hedefine yönelik mücadelede daha da iyisini yapmak için bir temel sağlayan komünizmin yeni sentezi (halk arasında yeni komünizm olarak anılmaktadır) ile mümkün hale gelmiştir.

"Mümkün"ün Politikası Canavarlığın Politikasıdır

Son olarak, makalemin tetiklediği anlaşmazlıklardan biri olan aşağıdakilere yanıt vermek önemlidir:

"Gerçeği söylemek gerekirse, kahrolası Demokrat Parti'den nefret ediyorum ama benim pragmatik sosyal demokrat bakış açımıla ciddi ulusal siyaset açısından ABD'de var olan tek kullanılabilir seçenekler. Ve kesinlikle benim tek örgütlenme odağım olmasa da, mevcut zemindeki seçim politikaları özellikle en savunmasız olanlar ve teoriler üzerine entelektüel tartışmalarla meşgul olmayanlar açısından kritik öneme sahip. Solda daha görkemli olan ve geniş kesimler arasında var olan iktidar yarışmalarından ve karmaşık koalisyon önerilerinden kopuk olan her şey, Yehova Şahitlerine duyduğum aynı kayıtsızlıkla tepki verdiğim ve

doktrinsel bir dini inanç gibi.”

Bu ifadenin, daha adil bir toplum ve dünya arayan herkes tarafından birleştirilebilecek tek yanı, başlangıçta ifade edilen duygudur: “Doğrusunu söylemek gerekirse, kahrolası Demokrat Parti’den nefret ediyorum.”

Revcom.us’taki kapsamlı materyalde de fazlasıyla gösterildiği gibi, Demokrat Parti -ABD kapitalist emperyalistlerinin iki iktidar partisinden biri olarak- bugüne kadar tekrarlanan, kitlesel ve korkunç savaş suçlarının ve insanlığa karşı suçların bir aracıdır ve her zaman öyle olmuştur. Özellikle Demokrat Parti’den gerçekten nefret ettiğini beyan eden biri için -ve bu durumda, bunun yalnızca, onun birçok türden adaletsizliği yürürlüğe koyma ve uygulamadaki rolüyle ilgili olduğu varsayılabilir- bu durumda Demokrat Parti’nin bir şekilde sözde olumlu değişim için tek pratik araç olduğu konusunda ısrar etmek, Demokrat Parti’nin fiili rolünü ve defalarca suçlu olduğu korkunç suçları kasıtlı olarak görmezden gelmeyi gerektirir.

Daha da temel olarak, kişinin bakış açısını düşürmesi ve vizyonunu bu sistemin gerçekten korkunç şartları ile daraltması -tamamı “gerçekçi olmak” adına- siyasi faaliyetin bu sistemin sınırları içinde kalmasında ısrar etmesidir. Bu durum, “mümkün”ün siyasetinin aslında canavarlık siyaseti olduğu şeklindeki ifademin mükemmel bir örneğidir. Ayrıca, Demokrat Parti’yi olmadığı ve asla olmayacağı gibi yapmaya çalışırsanız, sonunda Demokrat Parti’nin gerçekte olduğu kişi olacaksınız şeklindeki “rehber” ifademdeki gerçeğin altı çizilmektedir. Ve söylenmelidir ki, özellikle Demokrat Parti’nin bu kapitalizm-emperyalizm sistemine başkanlık ederken işlediği suçlar hakkında en azından bazı gerçekleri bilen herkes açısından, daha sonra bir tür sözde anlamlı değişikliği gerçekleştirmek için Demokrat Parti ile birlikte ve onun aracılığıyla çalışmanın gerekli olduğu konusunda ısrar etmek demek bu sistemin gerçekten korkunç suçlarına ortak

olmak demektir.

Sözde “sol” olarak adlandırılanların çoğuna yönelik aşağıdaki eleştirinin ruhuyla kesinlikle özdeşleşebilirim ve bu durum “uyanıklık fenomenine” de uygulanmalıdır:

“Bay Area’da 50 yılı aşkın bir süre yaşadım ve bunların iddialı “ilerici” saçmalıklarından nefret etmeye başladım. “Sol” yanlıları, çoğunlukla egemen sınıfın temel liberal kanadında bir tabana sahiptir. Ne kadar beceriksiz olursa olsun, organizasyonun ve belirli bir “liderlik” markasının devam etmesine yarıyorlar.”

Ancak bu tür sahte “sol” ve “uyanık” saçmalıklara verilecek yanıt, Lenin’in çok yerinde bir şekilde “burjuvazinin kanatları altına girme çabası” şeklinde tanımladığı şeye, özellikle de Demokrat Parti tarafından temsil edilen “liberal” kanadının altına girme çabasına düşmektedir.

Ve bu sistem içinde “gerçekte var olan iktidar mücadelelerinden kopuk” olan her şeyin bir şekilde alakasız olduğu beyanına gelirsek. Bu ifade, yalnızca “mümkün”ün politikasının canavarlık politikası olduğu gerçeğinin başka bir ifadesi değildir, aynı zamanda sözde “gerçekçi” politikaya yaklaşımın mutlak iflasının çarpıcı bir ifadesidir.

Unutmayın ki, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin ve emperyalist güçler arasındaki rekabetin, sadece halk kitlelerine büyük acılar yaşatmakla kalmayıp, kesinlikle ve giderek artan bir şekilde, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin uygulandığı bir durumda bu beyan yapılıyor. Çevrenin yıkımını hızlandığı ve Rusya emperyalistleri ile ABD/NATO bloğu emperyalistleri arasındaki artan savaş tehlikesi yoluyla insanlık için varoluşsal bir tehdit oluşturduğu bir durumda yapılıyor. Burada, nihai olarak ve temelde Demokrat Parti’ye (ve hizmet ettiği sisteme) dayanmayan herhangi bir siyasetin, Yehova Şahitleri kadar gerçeklikten kopuk olduğu şeklindeki küçümseyici iddiaya karşı

olarak, gerçek şu ki, bu sistem içinde çalışmanın bir şekilde sadece bu ülkede değil, bu ülkenin dışındaki uçsuz bucaksız dünyada iyilik için bir g, halk kitlelerinin çıkarları doğrultusunda hareket edecek bir güç haline gelmesine yol açabileceğini düşünmek son derece gerçekçi değildir ve gerçeklikten kesinlikle kopuktur. Buna, kendi kendini “demokrasinin şampiyonu” ilan eden ama aslında asalak emperyalist ABD tarafından acımasızca sömürülen ve yağmalanan nc Dünya’daki (Latin Amerika, Afrika, Asya ve Orta Doğu) milyarlarca insan dahildir.

Sonuçta, Biden başkanlığındaki Demokrat Parti’nin şu anki yaklaşımı nedir? Rakip Rus emperyalizmini sakat bırakmaya ezici bir vurgu yapmak ve “batı” emperyalist ittifakını savaş yoluyla güçlendirmek, en azından şimdilik, evet, Ukrayna halkını “piyonlara” ve “ateşe atılacak kişilere” indirgeyen bir “vekalet” savaşı olarak savaşmak. Bu durum korkunç sonuçlarıyla birlikte ABD/NATO ile Rusya arasında doğrudan bir savaşa tırmanma tehlikesini giderek artan bir şekilde ortaya koyuyor.

Ve son başkanlık seçimiyle ilgili olarak Trump/Cumhuriyetçiler tarafından yapılan darbe girişimine ilişkin kongre oturumlarına rağmen, Demokratlar -ve özellikle Biden ve Demokrat Parti liderliği- sadece başarısız olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda Cumhuriyetçi Parti’nin tırmanan faşist hamlelerine ciddi şekilde karşı çıkmayı da reddediyorlar. Görünüşe göre Biden’ın bu faşizme karşı çıkmak ve “lkedeki bölünmeleri aşmak” için “stratejisi” (eğer varsa), Ukrayna’daki savaşla insanları emperyalist hedeflerinin arkasında toplamaktır. Ne yazık ki, en azından şimdiye kadar çok fazla başarıya sahip olmuştur. Ve faşist Cumhuriyetçi Parti’nin politikacıları çoğunlukla Ukrayna’daki savaşta ABD’nin emperyalist amaçlarını desteklemekten son derece mutluyken, buna hiçbir şekilde saldırgan faşist saldırılarının azalması eşlik etmemiştir. Bu durum tam tersine, birçok boyutta tekrar tekrar yoğunlaştırılıyor ve

hızlandırılıyor.

Ukrayna'daki savaş hakkında analiz ettiğim şeylerle bu anlaşmazlıkları dile getiren eski SDS üyeleri gibi insanlar, eğer çok gerçek ve sürekli yoğunlaşan bir faşizm tehdidine karşı savaşmak istiyorlarsa, bu durumda kendi ülkelerinden başka bir yere bakmalarına gerek yok. Ve eğer gerçekten daha adil bir toplum ve dünya yaratmak istiyorlarsa, bu durumda mevcut kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğasına ve korkunç şimdiki zamandan daha derine inmeleri gerekiyor. "Kendi" emperyalist egemen sınıflarına karşı özel bir vurgu yaparak, tüm emperyalizme karşı, evet çok zor ama acilen gerekli ve mümkün olan devrimci mücadelenin bir parçası olmaları, sonunda tüm insanlığı bu sistemden kurtarmak ve çok daha iyi bir şeyi meydana getirmek temel amacı ile hareket etmeleri gerekiyor: Tüm sömürü ve baskılardan, tüm savaşlardan ve insanlar arasındaki diğer düşmanca çatışmalardan arınmış, nihai bir komünist dünya hedefini hedefleyen sosyalist bir sistem için çalışmaları gerekiyor.

Bu bağlamda, söz konusu makalemin teşvik ettiği argümanlardan birinde yer alan aşağıdaki sözlere kesinlikle katılmıyorum:

"Başkan Bob ve ben o sırada lisedeydik ve ikimizin de [Martin Luther] King'inkinden daha tutarlı veya kullanışlı bir siyasi strateji geliştirmedığımızı söylemeye cüret ediyorum. Demokratların olmaya meyilli olduğu düzen ile ilişkilendirmek nahoş bir şey, bunu kabul etmemde bir sorun görmüyorum."

Şunu açıkça belirtmemeye izin verin ki, eğer bir kişi bugün olduğu gibi (ve bugün tehdit olarak kendini gösterdiği gibi) dünyadaki derin adaletsizlikleri ve gerçek tehlikeleri gerçekten ele alacak bir değişim getirme konusunda ciddiye, yüzleşmesi gereken büyük, gerçekten de göz korkutucu zorlukları olacağının kesinlikle farkındayım. Ve içtenlikle daha adil bir dünya yaratmaya çalışan herkesin, bunu gerçekleştirmek için bu radikal değişime kesinlikle ve

umutsuzca ihtiyaç duyanların direnişi de dahil olmak üzere çalışırken karşılaşacağı aşılmaz görünen engeller karşısında düşünmeden edemeyecekleri hayal kırıklıkları olacağını kesinlikle paylaşıyorum. İşte tam da bu sebeplerden dolayı kendimi işlemeye devam ettim ve çok gerçek sorunlarla yzleşebilecek ve acilen ihtiyaç duyulanlara karşı mevzilenen son derece kuvvetli glerin gerçekten üstesinden gelebilecek özgürleştirici ve radikal bir değişim getirecek bir yaklaşımı tam olarak geliştirmeye ve uygulamaya devam etmek için toplu bir çabaya öncülük ettim.

Ve gerçek şu ki, bu süreç boyunca ve on yıllarca süren kararlı çalışmanın bir sonucu olarak (tam anlamıyla liseye kadar geriye gitmese de!), (Martin Luther King'in o zamanki başkan Lyndon Johnson ile ilgili yaptığı gibi) bu sistemin vahşetlerinden bazılarını en fazla geçici olarak hafifletebilecek ama asla sona erdiremeyecek ve temellerini kökünden skemeyecek yönetici sınıf politikacılarına başvurmak ve onlardan reformist tavizler almak için değil, fakat bunun yerine, tüm bunları ortadan kaldırmak için gerçekten gerekli olan -evet, bu sistemin güçlü yönetici sınıfına karşı- aynı zamanda, komünist bir dünyaya giden yolda, kökten yeni, özgürleştirici bir sosyalist sistem için bir ereve ve somut yönergelerle stratejik bir yönelim ve yaklaşım geliştirdim: Gerçek bir devrimin nasıl yapılacağına dair bir strateji geliştirdim.

Bu stratejiden, en son ve kapsamlı olarak **"Felaket Bir şey Ya da Gerçekten zgrleştirici Bir şey"** (6) başlıklı bir dizi konuşma ve yazımda bahsediliyor. (Bu eser, Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinden önce yazılmıştır, ancak bu güçlü ülkede fiilen devrim yapmak açısından temel analiz ve stratejik yönü içermektedir; ayrıca bahsettiğı temel ilke ve yöntemler, bundan sonra Rus işgali ve onunla bağlantılı olarak gelişen olaylarla kesinlikle mevcut duruma uygulanabilir) Bununla birlikte, kökten yeni ve özgürleştirici bir toplum için kapsamlı bir vizyon ve somut bir plan, kaleme almış olduğum

“Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa” (7) içinde yer almaktadır.

Tüm gerçek ve derin zorluklarla birlikte, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin gerçekleri ve dinamikleri içinde hapsedildiği ve zincirlendiği müddetçe insanlığın kaderi olacak gerçekten korkunç şimdiki zamana ve potansiyel olarak feci geleceğe yönelik tek “gerçekçi” alternatifi temsil eden bu devrimci yaklaşımdır. Devleti ve insanlığın kaderini gerçekten önemseyen herkesin ciddi şekilde meşgul olması gereken, bu gerçekten özgürleştirici devrimci “alternatif”tir. Ve temelden farklı ve çok daha iyi bir şeyi meydana getirmenin tek gerçek ve “gerçekçi” olasılığını temsil ettiğini kabul edebilen herkes tarafından aktif olarak ele alınması gerekir.

Dipnotlar:

1)Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı’nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

2)“Yasal Gangsterler” – Nükleer Silahlı Gangsterler | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

3)3. Dünya Savaşı ve Tehlikeli Aptallık | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

4)Emperyalist Asalaklık ve “Demokrasi”: Neden Pek Çok Liberal ve İlerici “Kendi” Emperyalistlerinin Utanmaz Destekçileri? | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

5)Ukrayna: İkinci Dünya Savaşı’nın Tekrarı Değil, 3.Dünya Savaşı Gerçek Bir Tehlikedir | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

6)Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı – Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

7)Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa (Tasarı Önerisi) | Yeni Komünizm (yenikomunizm.com)

Kaynak için bkz: [THE WAR IN UKRAINE AND THE INTERESTS OF HUMANITY: A SCIENTIFIC REVOLUTIONARY APPROACH VS. HARMFUL CONFUSION AND CHAUVINIST DELUSION](#) Bob Avakian Responds To People Who Should Know Better (and Maybe Once Did) | [revcom.us](#)

İnsanlık İçin Emperyalist Tahakküm Savaşlarını Reddet! Tüm Gericiliğe Karşı Gerçek Bir Devrim İçin Harekete Geç

Dünya 24 şubata Rus askeri birliklerinin Ukrayna'nın askeri alt yapı birimlerine saldırısı ve Donbass'a askeri operasyonu ile uyandı. Rusya'nın başlattığı bu askeri operasyonun tüm detayları henüz bilinmemekle birlikte uzun zamandır Batı (ve buna agresif bir şekilde önderlik eden ABD) ve Rusya arasında yaşanan keskin ve derin çelişkiler, insanlık açısından daha ağır bir savaşın (nükleer) potansiyel ve dinamiğini de barındıran bir boyuta varmış durumdadır.

İçinde yaşadığımız dünya sistemi kapitalist emperyalizmdir. Bu sistem insanlığın sömürsü ve baskısı üzerine inşa edilmiştir. Sistemin dünya çapında işleyişi, yine dünya çapında kendi kapitalist çıkarları temelinde (emperyalist) işleri götürme dinamiği, emperyalist güçleri sürekli olarak karşı karşıya getirir. Ukrayna-Rusya çatışmasında yaşananlara neden olan bu temel hakikattir. ABD ve Rusya arasındaki yarış/savaş emperyalist bir tahakküm savaşıdır!

Biden, büyük bir sahtekarlıkla sanki ABD emperyalizminin çıkarlarını değil de "dünyanın" çıkarlarını savunuyormuş gibi "Dünya, Rusya'dan hesap soracak" şeklinde Rusya'yı tehdit etmektedir. Tekrar açıklığa kavuşturalım; ABD emperyalizminin

tarihi işgaller, haksız savaşlar, komplolar ve darbeler tarihidir. Başka ülkeleri “işgal” ile suçlayan Biden’ın temsil ettiği ABD emperyalizmi “işgal” üzerine konuşabilecek son ülkedir! Bugün patlak veren çelişkinin baş müsebbibi ABD emperyalizmi ve Batılı emperyalistlerdir. Yıllardır Doğu Avrupa ülkelerini NATO’ya üye yaparak, Rusya’ya askeri ve siyasi olarak kontrol-markaj uygulayarak, NATO ülkelerini silahlandırarak Rusya’yla arasında bir savaşın temelini hazırlamıştır.

Putin bu çatışmanın ne “mağduru” ne de “meşru” yüzüdür. SSCB sosyal emperyalizminin (sosyal görünümlü olan esasta da emperyalist bir güç olan) çöküşünden sonra Rusya’nın bölgede ve dünyada gücünü inşa edebilmesi için Putin’in agresif emperyalist politikaları, tahakküm dayatmaları bölgesel güvenlik hatlarının sürekli yüksek gerilime tutmasına neden olmuştur. Yine aynı Putin “Askeri sahaya gelince, çağdaş Rusya, SSCB’nin dağılmasından ve onun potansiyelinin önemli bir bölümünün harcanmasından sonra bile, bugün, dünyanın en büyük nükleer güçlerinden biridir ve dahası, bir dizi yeni tip silahta da belirgin bir üstünlüğe sahiptir” tehdidini tekrarlayarak Rus emperyalizminin çıkarlarını korumak ve ilerletmek için “kazanani olmayan bir savaşı” tetikleyecek potansiyelde bir insanlık düşmanıdır.

Bu savaş haksız bir savaştır! Bu savaşa “şu ya da bu nedenle” taraf olmak, desteklemek insanlığın çıkarına değildir. Şimdi yüzbinlerce insan Ukrayna’da barınaklarda kendilerini korumaya başlamışken, ABD ve Batılı emperyalistlerin Rusya’ya yönelik ambargoları ve yaptırımları, yüzbinlerce insanı açlıkla, hastalıklarla ve ölümlerle yüz yüze getirecektir. Böylesi bir savaşta taraf olmak ya da herhangi birine nispi hak vermek, emperyalist tahakküm savaşında terörize olmuş milyonlarca insanı yaşadığı ve yaşayacağı acılara ve olası katliamlara gönüllü/gönülsüz katkıda bulunmak anlamına gelir.

Erdoğan Rusya-Ukrayna çatışmasında “Ukrayna’nın bağımsızlığı ve toprak bütünlüğü” gibi safsataları sıralayıp dururken,

TSK'nin işgalci güçleri Bakur ve Rojava'da, Suriye'de bölgesel tahakküm ve Kürt halkının gadre uğratılması için gericici emellerine devam etmekten taviz vermemektedir. Eli kanlı Erdoğan'ın "kan dökülmesin" çağrısında bulunması, arsız bir ikiyüzlülüktür! Yine akılda tutulması gereken diğer bir husus ise, emperyalist güçler birbirine girdiğinde bölgesel gericilikler böylesi çatışmalardan mümkün olabilecek en fazla şekilde faydalanmak isterler. Şayet bölgede savaş derinleşirse, Erdoğan kendi emelleri doğrultusunda bölgesel tahakküm arzularını gerçekleştirmek için Kürdistan ve Suriye'de savaşı derinleştirebilir, Türkiye'yi daha büyük bir savaşın içerisine sokarak ihtiyaç duyduğu İslamcı-Türkçü şovenist duyguları daha derinden karabilir ve seçimleri erteleme/iptal etme dahil olmak üzere toplumu İslamcı/Türkçü faşizm ile angarya altında tutabilir. Tüm bu olasılıklar Erdoğan'ın ajandasında birinci plan olarak durmasa bile, önemli bir potansiyeli barındıran tehlikeler olarak göz önünde tutulmalıdır.

Tekrar etmek gerekirse, devasa nükleer ve kitle imha silahları bulunan ABD-Rusya arasındaki bir savaş, insanlık açısından geri dönülemeyecek bir felaketi doğurabilecek bir potansiyeli barındırmaktadır. Bu savaşa kesinlikle dur denilmelidir. Tüm bu çelişkilerin üzerinden bakıldığında, anlaşılması gereken diğer bir husus ise dünyada gerçek bir sosyalist iktidarın olması, gerçek bir dünya barışını tesis etmek açısından kilit bir noktadır. Şayet dünya devrimini ilerleten, dünya devriminin bir üssü olarak sosyalist bir ülkemiz olsaydı, insanlığın emperyalist tahakküm savaşına ve bunlar arasında bir taraf olmaya mahkum edilmesi çok mümkün olmazdı ve insanlığın içerisine düştüğü çıkmaza bir son verilebilirdi. Bu ACİL tablodan yola çıkarak, insanlığın dünya çapında yaşadığı büyük felaket mümkünlüğünü barındıran devasa çelişkilerden kurtulabilmek için, nihai hedefi sömürsüz ve baskısız bir dünya olan komünist bir devrimin gerçek kılınması için, bir devrim hareketinin inşası elzemdir. Yalnızca komünist bir devrim insanlığı içerisine çekildiği bu gereksiz acılardan

kurtarabilir!

Ukrayna'da Savaş Tehlikesi Üzerine: Tetikleyiciler, Nedenler ve Çıkarlarımız

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı 7 Şubat 2022 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Bilgi için bkz: [On the Danger of War in Ukraine: Triggers, Motives, and OUR Interests | revcom.us](#)

5 Şubat'ta *Washington Post*, "Rusya, 50.000 sivilin ölümüne veya yaralanmasına yol açabilecek geniş çaplı bir Ukrayna işgali gibi görünen hazırlıkları tamamlamaya yakın durumda. Son birkaç gün içinde milletvekillerine ve Avrupalı ortaklarına verilen güncel ABD askeri ve istihbarat değerlendirmeleri doğrultusunda, iki gün içinde Kiev'deki hükümetin başını ezmek ve ortaya çıkan kaostan kaçacak 5 milyona yakın mülteciyle bir insani kriz başlamak üzere." Ve "kriz için diplomatik bir çözüm penceresi kapanıyor gibi görünüyor" şeklinde yazdı. Bunun ABD hükümeti tarafından hangi temelde öne sürüldüğünü belirlemek mümkün değil. Doğru bir değerlendirme olabilir, şiddetli bir diplomatik itiş kakışın parçası olarak üretilmiş olabilir, Rusya'nın hamlelerini kontrol etmeye yönelik olabilir veya onları kışkırtmak için olabilir. Ancak açık olan şudur:

Buradaki mesele kelimenin tam anlamıyla "önce kimin ateş ettiği" ya da savaşı tetikleyecek bir olay meselesi değildir.

ABD destekli güçler ile Rusya arasında Ukrayna için çıkacak bir savaş, insani bir kabus ve masum sivillerin katledilmesi anlamına gelecektir. Tetikleyici bir olay (gerçek ya da sahte) tarafından değil, emperyalist güçlerin doymak bilmez bir şekilde küresel kan emiciler masasından daha fazlasını kapmak ya da masadan itilmek dayatması tarafından yönlendirilecektir. Canavarın göbeğindeki halklar açısından çıkarlarımız herhangi bir biçimde zalimlerimizin arkasına geçmek değildir, bu sistemi devirmek için bir hareket inşa etmenin parçası olarak onların yenilgilerini memnuniyetle karşılamaktır.

Lenny Wolf, TikTok'ta. ABD yöneticileri Ukrayna'da Rusya'ya Yanıtı Tartışırken: BU "BİZİM" İMPARATORLUĞUMUZ DEĞİL.

Biden Avrupa'da: Emperyalist Tehditler ve Rusya ve Çin

***Editörün notu:** Aşağıdaki kısa yazı revcom.us sitesinde Amerika ve dünyadaki güncel siyasi durumun analiz edildiği bir yazıdan alınmıştır. Geçtiğimiz haftalarda yaşanan G-7 ve NATO açıklamalarının ne anlama geldiği, bunların hangi zorluklardan kaynaklandığı ve hangi zorlukların masada olduğu gibi konuları irdeleyen bu çeviriyi okurlarımızın dikkatine sunuyoruz. Yazının orijinali için: <https://revcom.us/a/705/basic-news-round-up-en.html>*

Amerikan başkanı Joe Biden ilk denizaşırı seyahatinde, G-7 Zirvesi'ne (Amerika'nın başı çektiği yedi en büyük emperyalist güç) katılıp, Avrupa Birliği ve NATO yetkilileri ile görüşmenin yanında, Rusya başkanı Vladimir Putin ile de görüşmek üzere Avrupa'ya gitti. Biden ''Amerika'nın geri döndüğünü'' belirtti, bu aslında Avrupalı müttefiklerine;

askeri ve ekonomik meselelerde devamlı olarak sataşan Trump'a kıyasla zıt bir yönelmeydi. Bunun bir anlamı da Biden'ın Avrupa seyahatine Rusya ve Çin'e karşı keskin tehditlerin damga vurduğudur.

Amerika bundan önce Putin'in Rusya'sını Amerika'ya yönelen petrol boru hattı şirketi Colonial Pipeline'nın işletim sistemine saldırı gibi siber saldırılardan sorumlu tutuyordu. Avrupa seyahatinin başında Biden şöyle söylüyordu: ''Eğer Rusya hükümeti zararlı aktivitelere girişirse Birleşik Devletler buna en anlamlı ve dirençli şekilde cevap verecektir.'' Daha sonra ise Biden'la olan görüşmenin hemen ardından NATO, Rusya'yı bir ''tehdit'' olarak gören ve Çin'e karşı tehditkar bir dil kullanan bildirisini yayınladı. NATO bildirisi Çin'in Batı ittifakına ''sistemsel zorluklar'' konumlandığını ve ''Çin'e karşı yaklaşımımız ittifakın güvenlik çıkarları doğrultusunda olacaktır'' diye ilan ediyordu. Bu, Biden hükümetinin Çin'e karşı Savunma Bakanlığı inisiyatifleri de dahil olmak üzere pek çok yoldan çeşitli adımlar atarak Çin'i bir numaralı zorluk olarak hedef almasının ardından geldi.

Biden yönetimi altında Amerika'nın dışişleri politikası ve dünyadaki jeostratejik hareketleri anlamında tonu ve bazı politikaları değişebilir. Ancak hakikat şudur ki Trump/Cumhuriyetçi faşistler ve Demokrat Parti de kapitalist-emperyalist yöneticilerin temsilcileridirler; bunların bir numaralı önceliği Amerika'nın dünya bir numaralı sömürücüsü ve baskıcısı olarak çıkarlarını ilerletmektir. Ve Amerikan emperyalistleri için Çin [\[i\]](#), Amerikan tahakkümünün karşısında sadece Asya'da değil ama bütün dünyada gittikçe daha fazla tehdit olmaktadır.

Biden, on yıllar boyunca Amerika'nın uluslararası çıkarlarını savunarak emperyalist sicilini oluşturmuş bir ''Soğuk Savaş'' savaşçısıdır [\[ii\]](#). Bu manevra, bazı liberal emperyalist politikalara ve yaklaşımlara dönüş anlamına gelirken; bu, değişen ve pek çok zorluğun olduğu bir dünyada Amerikan

tahakkümünü oturtma arayışının temelidir.

[i] Çin 1976 yılına kadar Mao Zedong'un ölümünü takiben yaşanan kapitalist darbeye yenilene kadar gerçekten sosyalist bir ülkeydi. O zamandan bugüne Çin bir dünya gücüne dönüşerek Amerika ile küresel tahakküm için rekabet etmeye girişti.

[ii] Örneğin bkz. Jeremy Scahill'in ''İmparatorluğun Politikacısı'' projesinden Biden'ın 1973-2009 dönemi arası senatörlüğü ve 2009-2017 arası Başkan Yardımcılığı döneminden birkaç örnek:

- Bill Clinton hükümeti altında Irak'ın yoğun bombalanmasını destekledi, bu Vietnam Savaşından beri duraksamadan en uzun süreli Amerikan bombalamasıydı, bu sırada uygulanan soykırımcı yaptırımlar pek çoğu çocuk olmak üzere 500.000 kişinin ölümüne neden oldu.
- 1990'lardaki Kolombiya Planı'nın başaktörlerindendi. Bu dönemde ''uyuşturucuyla savaş'' adı altında Amerika, Kolombiya'nın eli kanlı ordusuna her yıl yüz milyonlarca dolar gönderdi. Bu plan altında binlerce insan Amerika tarafından eğitilmiş güçlerce öldürüldü, 7 milyon insan evinden oldu.
- 2001 yılında Amerika'nın Afganistan'ı işgalini kuvvetli bir şekilde destekledi, Afganistan'a ''Vuran ve öldüren adamlar... buraya silahlarıyla dönüp orada ateş etmeden önce kimseyi kontrol etmek zorunda olmayan başbelalarını'' göndermek istediğini söyledi.
- Senatonun Dış İlişkiler Komitesinin başkanı olara George W. Bush'un Irak'a askeri müdahalesini içeren önerisine evet oyu kullanarak Amerikan'ın bariz yalanlara dayanan ve kitlesel ölümlere, yerinden etmelere ve Irak halkları için bir dönüm noktası olan işgaline yeşil ışık yaktı.
- Amerika'nın bütün diğer yönetici sınıf otoriteleri gibi İsrail'in Filistin halkına karşı soykırımcı eylemlerinin sadık bir destekçisi oldu-örneğin İsrail 2006 yılında Filistin ve Güney Lübnan'ı bombaladığında (1000'in üzerinde Lübnanlı öldü) Biden, İsrail'in ''doğru olanı yaptığını'' söyledi.